

Zpravodaj obce Poniklá

POD HORAMI

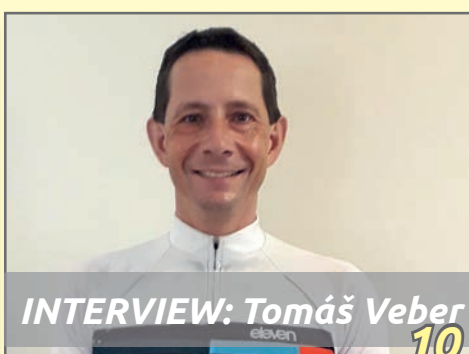

3-4/2022

ODPADY PODROBNĚ

6

INTERVIEW: Tomáš Veber

10

HISTORIE KOSTELA

20

OBSAH

Jednání obecní rady	3
Společenská kronika	3
Obecní hlásný	4
Zastupitelstvo – 14. 3. 2022	5
Pohádkový les bude!	5
Komunální odpad v otázkách a odpovědích	6
Krkonošské louky	8
Opět v zeleném	9
Interview se známou osobností – Mgr. Tomáš Veber	10
Radek Banga jako vzor pro ostatní	11
Dveře školy se otevřely veřejnosti	11
Z nůše ponikelské báby kořenářky	12
Výroční zpráva SDH a JSDH Poniklá za rok 2021	16
Informace pro táborníky	18
Výtvarná soutěž s Jaroslavem Skrbkem	18
Zdravá duše? Ve zdravém těle!	19
Ponikelský kostel a fara	20
Poklady z Preložky II.	24
Literární putování Libereckým krajem	25
Jarní novinky v Krkonoších	29
Jarní výlety pod horami	30
Hasiči radí občanům – požární nástupní plochy	31

CO SE DĚJE V OBCI? BUĎTE V OBRAZE!

Doba jde kupředu, proto si dovolím opakovaně upozornit na mobilní aplikaci „**V obraze**“, díky které můžete dostávat informace z obecních stránek přímo do chytrého telefonu. Nadále se snažíme podstatné informace plakátovat, posílat e-maily, hlásit rozhlasem, zveřejňovat ve zpravodaji. Aplikace „**V obraze**“ je ale jednoznačně nejrychlejší a nekomplexnější variantou (a na rozdíl od rozesílaných e-mailů je automatická, takže odejde vždy). Jednoduchý návod naleznete na obecních stránkách.

DŮLEŽITÉ KONTAKTY

OBECNÍ ÚŘAD

starosta Tomáš Hájek

603 569 389, 481 585 133

Hajek@ponikla.cz

Věra Nováková, Alena Soukupová

481 585 981

obec@ponikla.cz

obecní četa, sběrný dvůr (T. Klikorka)

608 084 782

ceta@ponikla.cz

VODOVODY (odečty, poruchy)

Hoření a střední Poniklá, Nová Ves (M. Dobiáš)

737 863 818

Dolení Poniklá, Přívlaka, Preložka (J. Čížek)

721 154 738

Pečovatelská služba Poniklá

481 549 400

MUDr. Karásková

481 585 174

Ordinační hodiny v Poniklé čp. 266:

PO: 13.00–18.00

ÚT: 8.00–12.00

ST: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00

PÁ: 8.00–12.00; na objednání: 12.00–13.00

Ordinační hodiny v Jilemnici J. Harracha čp. 90:

PO: 7.30–12.00

ÚT: 14.00–17.00

ČT: 7.30–12.00

MATEŘSKÁ ŠKOLA

481 585 257, 737 711 997

skolka.ponikla@seznam.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

481 585 206, 604 310 491

zs@ponikla.cz

KNIHOVNA

732 608 524

knihovna@ponikla.cz

DĚTSKÝ LÉKAŘ (lékaři Dětského odd. MMN

Jilemnice)

481 551 338 Poniklá

481 551 339 Jablonec nad Jizerou

481 551 332 Jilemnice

Ordinační hodiny:

PO: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

ÚT: 7.00–12.00 ordinace Poniklá

ST: 12.00–16.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

ČT: 13.00–18.00 ordinace Poniklá

PÁ: 7.00–12.00 ordinace Jablonec nad Jizerou

Zpravodaj obce Poniklá **POD HORAMI 3–4/2022**, číslo 213, ročník 52, reg. č.: MK ČR E 17675, náklad 430 výtisků.

Vydává obec Poniklá, Poniklá 65, 512 42 Poniklá, IČ 00276006. Internetová adresa: www.ponikla.cz

Odpovědná redaktorka a jazyková korektura: Hana Hájková. Tisk: Gentiana Jilemnice. Cena 10 Kč.

Zpravodaj Pod horami je dvouměsíčník. **Uzávěrka příštího vydání: 24. 6. 2022**

SVÉ PŘÍSPĚVKY A PŘIPOMÍNKY, PROSÍME, ZASÍLEJTE NA E-MAIL: redakce.podhorami@gmail.com

Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny. Zveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Za všechny příspěvky děkujeme!

Ilustrace na úvodní straně: Ponikelská svatební událost roku!, autor: Martin Faistaver

Jednání obecní rady za období březen až duben 2022

Vážení ponikelští sousedé, zajímá-li vás, o čem jednala obecní rada za uplynulé dva měsíce, začtete se do následujících několika málo odstavců.

Již nějakou dobu rada obce diskutuje o možnosti pořízení fotovoltaických panelů na jižní křídlo střechy čistírny odpadních vod. Finanční náklady jsou to opravdu nemalé, proběhlo několik jednání s firmami, které řeší nejenom dodávku a instalaci panelů, ale také dotační management. Prozatím vyčkáváme na avizovanou výzvu, ve které by bylo možné získat za daných podmínek až 80% dotaci. A mimo umístění na ČOV uvažujeme také případně o instalaci také na budovách základní a mateřské školy.

V průběhu března a dubna jsme odeslali několik žádostí do dotačního fondu Libereckého kraje:

- vybudování 5 ks karavanových stá-

ni v areálu Homole v celkových nákladech 697 tis. Kč a očekávanou dotací 400 tis. Kč,

- rekonstrukce vodovodu v délce 471 m od čp. 254 a dále ve stávající trase až na úroveň čp. 66, celkové náklady 946 tis. Kč, očekávaná dotace 473 tis. Kč,
- obnova osobních ochranných prostředků a pořízení věcných prostředků požární ochrany pro výjezdovou jednotku v celkových nákladech 103 tis. Kč s očekávanou dotací 62 tis. Kč,
- uspořádání akce obecní uši dokořán II. v celkových nákladech 100 tis. Kč s očekávanou dotací 70 tis. Kč. V rámci této dotace předpokládáme ustanovení pracovní skupiny řešící rozvoj obce v souvislosti se zapsáním řemesla výroby perličkových ozdob na Reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví

lidstva UNESCO. Tato pracovní skupina by na svých zasedáních řešila otázky rozvoje obce v souvislosti se získáním této prestižní značky. Následně by své výstupy prezentovala v rámci veřejné debaty Obecní uši dokořán II.

Po dvouleté pauze opět zkusíme poškádlit štěstěnu v prestižní soutěži Vesnice roku. V roce 2019 obec vybojovala bílou stuhu za činnost s mládeží a za finanční odměnu získala mateřská škola nové sociální zařízení. Držme si palce!

Sv. Jan Nepomucký na návsi nám po letech trochu zezelenal. Rada obce tak odsouhlasila přidělení zakázky panu MgA. Ondřeji Sklenářovi na provedení revizních prací na soše v ceně 43 tis. Kč bez DPH.

Preji vám všem pěkné jarní měsíce.

■ **Petra Novotná, místostarostka**

Zlatá svatba Jindřiškových

Padesát let společného života oslavili ve vzácné pohodě manželé Jindřiškovi. Ohlédnutí za společným půlstoletím si řádně užili, však také bylo nač vzpomínat. Recept na trvalý vztah je v rodině tak významného hasiče zřejmý – požáry neshod nerozdmýchat, nebo hasit hned v zárodku. Spolu s širší rodinou si „zlatí“ manželé Jindřiškovi dopřáli oběd u známého šéfkuchaře Jaroslava Sapíky v Klokočné. Mistr kuchař dobře navařil a ještě ukázal svůj bystrý úsudek, když paní Jindřiškovou po krátkém rozhovoru otipoval na dobrou kuchařku!

Gratulujeme!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

(březen až duben 2022)

JUBILEA

Vlasta Antošová, 70 let
Květoslava Skalská, 70 let
Dagmar Steinová, 75 let
Dana Hnyková, 75 let
Ladislav Zuzánek, 75 let
Jan Holásek, 80 let
Antonie Novotná, 80 let
Marie Janouchová, 85 let
Jaroslava Mařasová, 90 let

ÚMRTÍ

Miloslava Koucká
Blažena Jindrová

SVATBA

Markéta Hrubá a Jaroslav Hlůže

ZLATÁ SVATBA – 50 LET

Marie a Jiří Jindřiškovi

DIAMANTOVÁ SVATBA – 60 LET

Jana a Josef Čerovští

Obecní hlásný

Investicemi nabitý rok přináší řadu otázek

Na rok 2022 se nám sešla celá řada investičních akcí podpořených dotacemi. Kdo ale jen trochu sleduje vývoj na stavebním trhu, ví o enormním nárůstu cen materiálu, jeho nedostupnosti, jakož i nedostatku dělníků. A proto v této době, více než dříve, s sebou každá radost ze získané dotace přináší i dost nervů, jak to všechno dopadne. Zdárně ukončené výběrové řízení s podepsanou smlouvou ještě zdaleka není zárukou, že vše dopadne dobře a dle původních finančních plánů. To je, bohužel, realita dneška. A jak jdou dohromady turbulentní vývoj na trhu s velmi strohými paragrafy veřejných zakázek? Moc ne... Přesto doufáme, že se i s letošními problémy nějak popasujeme. Obec, když už nic jiného, má alespoň tu výhodu, že je do jisté míry i beneficentem inflace, která nám při výběru daní působí i na příjmové stránce rozpočtu.

Budova pošty se zatepluje

Dům čp. 54+55 (pošta), obsahující čtyři obecní nájemní byty a tři provozovny, prochází výměnou oken, dveří a kompletním zateplením sklepů, půdy i fasády. Děkujeme za trpělivost nájemníkům i veřejnosti, zejména pracné a hlučné vrtání kanálků chemické izolace bylo otravné. Je ale zjevné, že dočasné nepohodlí i ztráta

v provozovnách bude velmi rychle ná sobně zúčtována energetickou úsporou, v dnešní a budoucí době zvláště žádoucí. Barevně bude nová fasáda zhruba kopírovat dosavadní stav.

V rohu koupaliště vzniká brouzdaliště

Severní výklenek našeho koupaliště právě v těchto dnech získává vyšší betonové dno. Do budoucna bude oddělen od hlavního bazénu a opatřen vodními atrakcemi pro nejmenší neplavce. Je to další střípek do postupné obnovy koupaliště, která následuje po položení dlažby kolem celého bazénu.

Ne všichni zaplatili poplatky za pobyt

Touto i jinou formou budeme průběžně upozorňovat soukromé ubytovatele, že místní poplatek za pobyt se

vztahuje nejen na podnikající osoby (hotel, pension), ale i na soukromé ubytovatele poskytující úplatný krátkodobý pobyt (pronájem části nebo celé chaty, chalupy, bytu apod.). Obecní vyhláška je zveřejněna na stránkách obce, předpokládá poplatek 15 Kč za ubytovanou osobu a noc. Celá řada internetových nabídek na ubytování v Poniklé bohužel nekomunikuje se skutečným objemem vybraných poplatků, což je nefér vůči těm, kteří své povinnosti řádně a poctivě plní.

Ukrajinci v Poniklé budou naším zrcadlem

Hlavní téma posledních dvou měsíců, totiž ruskou bestiální válku, si dovoluji nahlížet perspektivou klidu našeho, za dvojí hranicí schovaného, zázemí. V Poniklé se v danou chvíli před válkou skrývá cca 40 osob, zejména žen a dětí. Postupně se za-

čleňují do pracovního procesu a rovněž i do vzdělávání. Nese to s sebou problémy, které ale při troše dobré vůle řešitelné jsou. Díky podpoře státu a soukromých mecenášů se daří pro uprchlíky zajistit ucházející podmínky. Pakliže stát dodrží své závazky, tak konkrétně obecní ponikelský rozpočet v součtu nepocítí újmu vůbec žádnou (to díky státnímu příspěvku na ubytování za Kantýnu).

Určité obavy se pojí se začátkem prázdnin, kdy část ubytovatelů v ČR přestane poskytovat své kapacity, a potom ještě případně s 1. zářím, kdy nastane větší tlak na školy. Já osobně nemám obavu, že by náš robustní

státní systém nezvládnul postarat se o příchozí z Ukrajiny. A nepochybuji, že by se tito příchozí nezvládli v případě dlouhodobého konfliktu zapojit do běžného života v našem státě, jak se již hojně děje.

Největší starost mám ale o to, abychom nepodlehli sílící vlně rozdělení společnosti na proti sobě stojící „my a oni“. Samozřejmě slyším celou řadu historek dokládajících, že pomoc je příliš štedrá, že si jí někdo neváží a že ji také někdo nepotřebuje. Moje četné zkušenosti jsou právě opačné, ale tím nepopírám, že mezi třemi sty tisíci Ukrajinců v Čechách jsou lepší i horší. A nabízím všem ke zodpově-

zení dvě otázky, které si při hodnocení Ukrajinců sám kladu. Za první – kdyby byla válka u nás, nesnažil bych se také ženu a děti poslat do bezpečí i s telefonem a nejlepším oblečením a nechtěl bych pro ně co možná nejdůstojnější podmínky? Za druhé – kdyby do sousedního Německa uprchlo tři sta tisíc Čechů, kolik historek by si o našem chování u nich mohli Němci vypravovat?

Hlavně bych rád popřál všem, nám i jim, aby se mohli co nejdříve vrátit domů, kde by našli nerozbombardované domy a žijící příbuzné. Ne, vážně jim nemáme co závidět!

■ **Tomáš Hájek, starosta**

Shrnutí usnesení

**z 20. zasedání Zastupitelstva obce Poniklá
– 14. března 2022**

ZO Poniklá schvaluje:

- rozpočtovou změnu č. 1/2022:
 - navýšení příjmů o 2 396 443,22 Kč,
 - navýšení výdajů o 2 396 443,22 Kč.
- uzavření smlouvy o úvěru č. 0713162149/LCD s Českou spořitelnou, a. s. a pověřuje starostu jejím podpisem.
- přidělení dotací obce Poniklá na rok 2022 dle předloženého návrhu. ZO Poniklá pověřuje starostu obce uzavřít s žadateli, kteří v úhrnu obdrží dotaci 50 000 Kč a vyšší, příslušnou veřejnoprávní smlouvu.
- podání žádosti o dotaci na projekt „Rekonstrukce střechy objektu bývalé hasičárny“ v rámci programu 2.1 Program obnovy venkova Dotačního fondu Libereckého kraje a souhlasí s výší vlastního podílu v případě schválení žádosti.
- aktualizaci Plánu obnovy vesnice 2022+ dle předloženého návrhu.
- smlouvu o poskytnutí návratné finanční výpomoci a daru s TJ Sokol Poniklá v předloženém znění a pověřuje starostu jejím podpisem

ZO Poniklá bere na vědomí:

- aktuální informace o odpadovém hospodářství

Žádost o prodej obecního pozemku

Pozemek: část ppč. 1672/3 v kú Poniklá
Žadatel: Radmila Nosková

Pohádkový les bude!

**Hledáme nadpřirozené bytosti
mezi námi...**

*Milé pohádkové postavy,
v letech 2020 a 2021 jste měly prázdniny. Ale letos
přijdete, žejo? Některé jste mezi námi ještě vůbec
nebyly, dokonce ještě možná ani nevíte, jak to u nás
chodí. Nevadí, vysvětlíme.*

*Zatím si hlavně zapište datum **25. června 2022** odpoledne, kdy uděláte radost velké spoustě dětí.
A, prosím, zavolejte na telefonní číslo **603 569 389**, ať s Vámi můžeme počítat.*

Děti necháme přihlašovat od 30. května – až už bude jasné, že Vás, pohádkových postav, dorazí dost.

Tomáš Hájek

Komunální odpad v otázkách a odpovědích

Postupně se prokousáváme změnami, které nám přinesla v první řadě změna legislativy (jiný výpočet ceny pro likvidaci odpadu) a změnou svozové firmy (výměna a čipování popelnic, změna loga na pytlích a autech). Obecný strach ze změn má snad i tentokrát poněkud velké oči, při strážlivém pohledu se toho pro uživatele systému mění pramálo. Ideálně každému konkrétně rádi na OÚ vysvětlíme, jak se ho změny (ne) dotknou, základní teze ale i zde opakuji a mírně doplňuji o nové poznatky. Níže uvádím modelové příklady:

A, Mám pytlový svoz, nepoužívám popelnici.

Tak to se pro vás nemění téměř nic! Jenom od 1. 7. 2022 budete používat placené pytle s novým logem, které získáte a rovnou i zaplatíte na OÚ. Do 30. 6. 2022 můžete používat starší typy pytlů zakoupených letos, nebo dříve. Odpadá také minimální předepsaný počet zakoupených pytlů. Cena pytlů zůstává stejná jako v minulém roce, tedy velký pytel 90 Kč pro rok 2022, od roku 2023 to pak bude 100 Kč. Malý pytel dokonce zlevňuje na 45 Kč, od roku 2023 bude stát 50 Kč.

B, Mám popelnici a jsem zvyklý ji vyvážet nahodile, dávám pytel pod víko.

Z hlediska financí se nemění takřka nic, z hlediska postupů jen něco málo. Popelnici budete mít plastovou a čipovanou (tu dodá firma, případně vám čipem opatří vaši plastovou, je-li pro ten účel vhodná). Zatím dále používáte pytle pod víko (do 30. 6. 2022 to může být i starý typ). Ale až se naplno spustí systém čipování, předpokládáme

ideálně od 1. 7. 2022, bude vám místo pytle jako známky sloužit právě onen zespodu u držadla umístěný červený čip. Po spuštění systému totiž svozové auto zaznamená při každém výsypu, že právě vaše popelnice byla vyklopena (jakoby si udělá čárku na vašem konzumním lístku). Počet výsypů se sečte až na konci roku, poté vám obecní úřad zašle výzvu k úhradě. Cena za jeden výsyp je 90 Kč v roce letošním (ať už je to pytel pod víko, nebo později právě „pípnutí“ čipu), v roce 2023 to bude 100 Kč.

C, Mám popelnici a jsem zvyklý ji vyvážet pravidelně.

Vás se dotknou změny nejvíce. Finančně si pohoršíte, neboť zákon již neumožňuje poskytovat vám množstevní slevu. Od roku 2022 musí být každý litr kapacity svezené nádoby zpoplatněn stejnou částkou, nově tedy už nemůže být vaše popelnice svezena za nižší částku, než stejně velká popelnice či pytel u výše zmíněných případů nahodilých svozů. Jeden výsyp tak u klasické popelnic bude v roce 2022 stát 90 Kč, v roce 2023 pak 100 Kč. U větších popelnic a kontejnerů pak bude cena za výsyp násobkem poměru jejich velikosti k velikosti popelnic standardní (10krát větší kontejner, do kterého se vejde objem deseti popelnic, bude stát jako 10 popelnic). Všechny nádoby budou plastové a postupně i čipované. Do zprovoznění systému čipování (bude ohlášeno, snad od 1. 7. 2022) budeme u vaší popelnic předpokládat frekvenci vývozu tak, jak jsme měli dosud nasmlouváno (týdenní, čtrnáctidenní, kombinovaný). Zde je však třeba uvést, že od května přecházíme na letní čtrnáctidenní svoz, který všechny výše uvedené periodicity stejně v důsledku mění na čtrnáctidenní svoz. Změna na-

stane, až bude spuštěno čipování. Nově totiž nebudete automaticky platit za každý objednaný svoz, ale pouze za ten skutečně provedený (čipem zaznamenaný)! To se může hodit v případě, že jste dosud neplnili popelnici „do plna“ a nebude vám vadit, když výsyp odložíte na další svoz, případně v době delší dovolené, atp. Důležité bude v tomto případě jasně vyjádřit vůli, že popelnice nemá být svezena. U valné většiny stanovišť je to snadné – popelnici prostě nepřistavíte ke svozové trase, tím pádem za její zbytečný výsyp nezaplatíte. U bytových domů, kde jsou popelnice postaveny přímo u svozové trasy a není možné je mimo svoz uklízet, se nabízí dvě varianty řešení. Buď vysunutí popelnice určené pro svoz těsně před její stanoviště, nebo pomocí cedulky označovat popelnice, které svezeny být nemají. Taková cedulka bude k dostání na OÚ, nebo si ji snadno vyrobíte, budete-li chtít nějaký svoz vynechat.

Kdy se bude svážet komunální odpad?

Nadále je svozovým dnem pondělí. V měsících říjen až duben se sváží směsný komunální odpad každý týden. V měsících květen až září se sváží odpad jednou za čtrnáct dní, přičemž v pondělí 2. května 2022 svoz proběhne a dále pak vždy po 14 dnech (většina kalendářů označuje týdny letního svozu jako sudé).

Je systém zpoplatnění spravedlivý?

Spravedlnost je ohebným a zneužívaným pojmem, myslím však, že náš systém spravedlivý je. Umí totiž (stejně jako v případě elektřiny, vodného, stočného i nákupů v samoobsluze) rozlišit, kolik kdo dané služby využije. Opačný systém, tedy paušální platba na hlavu bez ohledu na množství produkováného odpadu, sice používá kvůli zjednodušení vlastní agendy většina obcí, principiálně mi to však správně nepřipadá. Systém adresného zpoplatnění je také klíčovou motivací k třídění a snad i obecně k úvaze o redukci produkce odpadů. Že existuje určité malé procento neslušných asociálů, zneužívajících systém, všichni víme, ale stavět na nich tupá pravidla pro majoritu snad nemusíme... Může se stát, že někdo, kdo produkuje opravdu hodně odpadu (domácnost má málo členů a přitom velmi často naplní popelnici), platí relativně vysoké částky. Proti tomu zase rodiny důsledně třídící a používající ekologický

způsob vytápění zaplatí naopak násobně méně. V Poniklé v roce 2021 činila průměrná platba na občana a rekreační objekt 540 Kč, což je částka na spodní hranici republikových zvyklostí.

Co se tedy vlastně zpoplatňuje ve vztahu k občanovi?

Kapacita sběrné nádoby! Nikoliv váha, ani množství odpadu v popelnici, ale celková velikost popelnice násobená počtem skutečně provedených svozů. Pokud už tedy popelnici necháte vyvézt, bude stát stejně plná i poloprázdná, s popelem i s peřím. (Toto bezezbytku začne platit po zavedení čipování. Než se tak stane, platí vše uvedené jen s tím rozdílem, že u periodických svozů počítáme jejich četnost na základě sjednané frekvence.)

Když mi to stále není jasné, mohu se zeptat?

Samozřejmě! Podrobně si můžeme popovídat o každém jednom konkrétním případě a najít pro vás nejvhodnější řešení. Osobně na OÚ, nebo telefonicky.

Pro zvědavé hlavičky ještě dvě nadstavbové otázky a odpovědi:

Proč došlo ke změně svozové firmy a kdo ji vlastní?

Firmu založilo a společně vlastní všech 21 obcí regionu Jilemnicka. Důvodem byla snaha o větší vliv a kontrolu lukrativního odpadového hospodářství a jeho provozování na neziskovém základu! Relativně malá svozová firma se na monopolizovaném trhu samozřejmě potýká s celou řadou provozních nevýhod, na druhou stranu ale nemusí kalkulovat do nákladů dividendy zahraničním majitelům. Tím je nastíněn základní rozdíl v podnikatelském modelu velké nadnárodní firmy a firmy vlastněné společně obcemi. Obdobný model není nijak ojedinělý a postupně na něj přecházejí sdružení obcí na více místech republiky.

Vlastnický podíl ve firmě vychází z poměru počtu obyvatel obcí, Poniklé odpovídá cca 5 % společnosti. Obce do firmy vložily jen poměrně nízké vklady, zbytek je klasicky řešen provozními úvěry, které sjednala přímo společnost EKO Jilemnicko s. r. o.

Občan platí obci a ta pak svozové firmě?

Ano, a pozor, toto je trochu složitější. Jsou to totiž dva různé vztahy a různé výpočty. Vztah mezi obcí a občanem jsme si vysvětlili výše, jeho cílem je vybrat od lidí alespoň část skutečných nákladů. Určujícím je pro něj pouze a jenom kapacita sběrné nádoby. Druhý vztah je pak mezi svozovou firmou a obcí. Ten se zakládá na zpoplatnění dle váhy odpadu za celou obec, času posádky potřebného ke svezení odpadu v rámci obce a pronájmu nádob. A jelikož práce tříčlenné popelářské čtyři je značným nákladem, snažíme se šetřit právě oním letním svozem po čtrnácti dnech.

Nevěřte všem divokým chimérám, které se o odpadech šíří. A nebojte, ono se to všechno usadí.

■ **Tomáš Hájek, starosta**

Krkonošské louky

I my pomáháme krkonošským loukám, které potřebují péči, aby se zde udržely chráněné druhy rostlin. Tyto druhy rostlin potřebují světlo a prostor, proto je důležité každé jaro vyhrabat loňské zbytky trávy, stařiny. Zaměstnanci Správy Krkonošského národního parku nás vzali do Horních Albeřic na jednu významnou botanickou lokalitu. Kde se vyskytují vzácné druhy rostlin, např. šafrán bělokvětý, tolije bahenní a vemeníček zelený. Žáci 7. a 9. ročníku se pustili s vervou do práce, hrábě jim nebyly cizí, vždyť jsme přece vesnická škola. I když počasí nebylo úplně ideální, odjžděli jsme s dobrým pocitem.

■ **Veronika Špidlenová**

šafrán bělokvětý

tolije bahenní

vemeníček zelený

Opět v zeleném

Po delší odmlce kvůli koronavirovým opatřením jsme si 17. března připomněli irský svátek Saint Patrick's Day. Na tento den jsme se připravovali mnoho dní dopředu. Žáci 7. třídy se podíleli na výzdobě školy, mladší žáci nosili na výstavku zelené plyšáky, někteří i upekli zelené dobroty. Projektový den odstartoval irskou hymnou, která zazněla v 8 hodin ze školního rozhlasu. Žáci 1. a 2. stupně se postupně vystřídali na dobrodružné stezce za pokladem skřítků Leprikónů, na které plnili zábavné úkoly v angličtině a jejich výsledky si zapisovali. Na konci trasy objevili poklad. Dále byl uspořádán slavnostní průvod všech

žáků v kostýmech a zeleném oblečení. Děvčata z 9. třídy měla za úkol vybrat zajímavé kostýmy a rozdat dětem odměny. Žáci 2. stupně vytvořili hezké projekty, které zdobí naši školu. Pět nejzdařilejších projektů bylo odměněno. O tomto zeleném svátku si dále žáci povídali s rodilou mluvčí, která jednou měsíčně dojíždí do naší školy, aby se žáky konverzovala v anglickém jazyce.

Prožitkové učení má děti obohatit, zpestřit jim výuku a motivovat je k dalším činnostem.

■ Alena Stránská

Interview se známou osobností

Poniklá – Dřevěnice. Co mají společného tyto dvě zdánlivě vzdálené vesnice? Spojovacím článkem je osoba, která žije v Dřevěnici, ale pracuje v naší základní škole. Sympatický učitel matematiky, zeměpisu a tělesné výchovy, oblíbený kolega, tatínek dvou malých dětí, ale hlavně sportovec tělem a duší. Je to pan Mgr. Tomáš Veber.

A jaký druh sportu se stal jeho celoživotní náplní? Jedná se o běh na lyžích na dlouhé tratě, v létě běžky nahrazují lyže kolečkové. Již delší dobu je ve své věkové kategorii stálíci na předních medailových místech.

Dovolte nám, abychom ho blíže představili prostřednictvím zvědavých otázek našich žáků.

● Od kolika let sportujete a co Vás k tomuto sportu přivedlo?

Ke sportu mě od nejmenšího věku vedl můj táta. Zpočátku jsme jen chodili na výlety, a to jak pěší, tak i na kole a v zimě na lyžích. Pamatuji si, že při jednom lyžařském výjezdu jsem si v 5 letech zlomil nohu. Po nástupu do školy jsem začal chodit na tréninky do místního lyžařského oddílu Tatra Chodov, jehož členem jsem dosud.

● Můžete vyjmenovat všechny závody zimní sezóny 2021/22?

V letošní zimní sezóně jsem se zúčastnil 12 závodů – první závod byl v polovině ledna. Ve stopě Zlaté lyže v Novém Městě na Moravě, dalšími byly Harrachovská 16 v Harrachově, Jilemnická 50 na Mísečkách, Chodská 30 a Výhledská 15 v Caparticích, Jizerská 25 v Bedřichově, Belvederská lyže v Železném Rudě, Karlův běh na Božím Daru, Šumavský skimaraton na Kvildě, Bieg Piastow v polských Jakuszczych, Skadi loppet na německém Velkém Javoru a na závěr na konci března veteránské mistrovství ČR na Mísečkách.

● Který Váš závod byl nejdlejší, nejtěžší a proč?

Vždy jsou pro mě nejnáročnější ty závody, ve kterých se necítím dobře a takové závody pak hodně bolí. Letos to byly Karlův běh a mistrovský závod na Mísečkách. Nejdlejší a nejnáročnější plánovaný závod jsem letos kvůli nemoci jet nemohl – je to Krkonošská 70, při které se musí vyjet ze Špindlerova Mlýna na hřebeny Krkonoš a pak se opět vrátit zpět.

● Která medaile je pro Vás nejceněnější?

Z vítězných závodů patří mezi ty největší Skadi loppet, Šumavský skimaraton a Jizerská 25.

● Jak často trénujete? Chodíte do posilovny?

Trénuji většinou 6 dní v týdnu, a to jednou denně. Protože už nemohu pravidelně běhat, v létě jezdím na kolečkových lyžích, nebo na kole. K tomu samozřejmě i několikrát týdně posiluji. Do posilovny ale téměř nechodím, cvičím většinou doma.

● Dáváte přednost speciální stravě?

Ve stravování mám dost velké rezervy a speciální strava by mi ve výkonech tak jako spoustě jiných sportovců určitě pomohla.

● Máte nějakého sponzora a pokud ano, v čem sponzorství spočívá?

V mém současném oddílu Kasper-Swix Team máme sponzory v názvu, není to ale tak, že bychom vše dostávali zadarmo. Jedná se spíše o materiální podporu, různé slevy a pomoc při účasti na některých závodech.

● Chtěl byste závodit v zahraničí, láká Vás např. Vasův běh?

V zahraničí občas závodím, ty největší závody typu Vasův běh mě ale popravdě úplně nelákají. Je to daleko, časově i finančně hodně náročné a ani nemám rád obrovské masy lidí na startu.

● Co byste vzkázal žákům, kteří nemají kladný vztah k tělocviku a sportu?

Vzkázal bych jim, že dělají chybu, protože sport je krásný a navíc, i když si to zatím neuvědomují, je udržet do vysokého věku zdravější.

● Jste spokojen na zdejší základní škole?

Spokojený jsem asi nejvíce ze všech dosavadních škol, kde jsem učil. A to i přesto, že až moc zdejších žáků má v současné „covidové“ době jen velmi malou chuť se učit a rozvíjet a spíše hledají důvody a výmluvy, proč to nejde. Moc bych nám přál, aby tohle brzy pominulo a všichni jsme se na sebe navzájem ve škole více těšili.

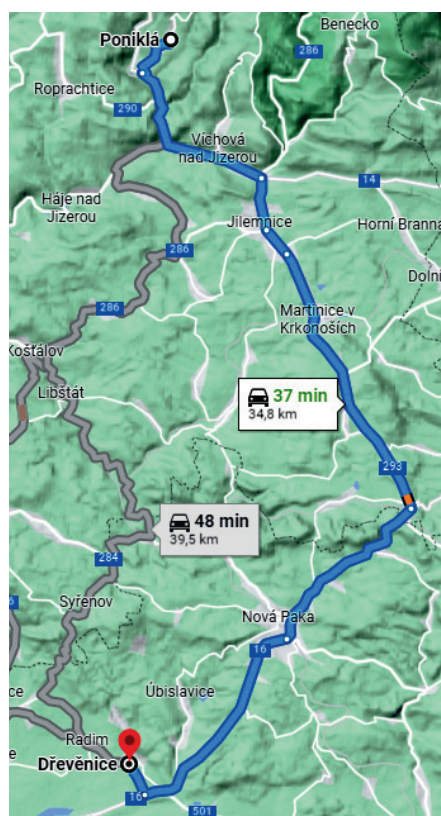
Radek Banga jako vzor pro ostatní

Dne 27. dubna proběhl na naší škole hudební program Radka „Gipsy“ Bangy zaměřený na prevenci rizikového chování s názvem „Když chceš, tak to dokážeš.“ Ve dvouhodinovém programu zazněly autorské písně, které umocnily atmosféru při vyprávění autentického životního příběhu Radka Bangy. Osobní zkušeností působil na žáky v oblasti problematického rodinného zázemí, kladl důraz na důležitost rodiny pro vývoj dítěte, zaměřil se na vliv domácího násilí, alkoholismus, výběr partnera. Upozornil na kyberšikanu, závislost na počítačových hrách

a hranic mezi virtuálním a skutečným životem, xenofobii, rasismus, šikanu, diskriminaci, intoleranci, drogovou závislost, kriminalitu. Svými zkušenostmi a pozitivními postoji k životu ukázal žákům, že svou budoucnost mají sami v rukách a mohou změnit svůj život k lepšímu a že v závažných situacích lze najít východisko.

Pořad se žákům velmi líbil a po celou dobu naslouchali poutavému vyprávění a skvělé hudební produkci. Jedná se o velmi zdařilý preventivní program.

■ **Miluše Kučerová**

Dveře školy se otevřely veřejnosti

Nestihli jste navštívit Den otevřených dveří v naší škole? Nevadí. Přiblížíme vám atmosféru čtvrtetního odpoledne 31. března.

Škola vítala návštěvníky bohatou výzdobou výrobků dětí všech věkových kategorií. Úplně v přízemí si všichni prohlédli útulnou jídelnu, občerstvili se sladkým zákuskem z kuchyně našich kuchařek, nabídli si čaj nebo šťávu. Poté prohlídka zavedla návštěvníky do školní družiny, moderní tělocvičny, projektového sálu, učebny výtvarné výchovy a přilehlých místností. Mít všechny tyto prostory pod jednou střechou je nesmírnou výhodou jak pro žáky, tak pro učitele. V 1. a 2. patře budovy byli návštěvníci překvapeni moderním vybavením

odborně zaměřených učeben, ve kterých jednotliví vyučující prezentovali ukázky ze svých předmětů. Interaktivní tabule, audiotechnika, mikroskopy, počítačové vybavení, to vše si mohli zájemci vyzkoušet. Chlapci z Dolních Štěpanic se v jazykové učebně tak zabrali do anglických závodů, že se jim ani nechtělo jít domů. Možná v září obohatí naši 6. třídu.

Umělecký zážitek nabídli žáci sedmé třídy dramatizací pohádky O kobližkovi. Za své herecké výkony byli odměněni potleskem.

Podle hojného počtu přítomných můžeme usuzovat, že veřejnost vnímá ponikelskou školu jako záruku kvalitního výchovně-vzdělávacího procesu.

■ **Miluše Kučerová**

Z nůše ponikelské báby kořenářky

Hezkých dnů pomalu přibývalo, sníh se pozvolna vytrácel a najednou jsme si uvědomili, že je tu jaro.

„BŘEZNOVÉ SLUNCE MÁ KRÁTKÉ RUCE“

V jarních měsících jsme se s bábou kořenářkou věnovali našemu tělu a péči o zdraví. Za tímto účelem nás také navštívila 10. 3. velmi milá paní lektorka, která nám představila „zdravou pětku“ kamarádů. Posléze si s námi zahrála na nakupování a vysvětlila nám, které potraviny jsou pro naše tělo prospěšné a které bychom měli jíst pouze občas a v malém množství.

V tuto dobu také převážná většina zvědáků a také jeden kulíšek začali pravidelně každou středu navštěvovat bazén v Jilemnici, aby si osvojili základy předplaveckých dovedností.

Začali jsme také vyrážet na delší vycházky a vydávali jsme se na místa, která pro nás byla v zimě nedostupná. A tak se nám poštěstilo při jedné z vycházek navštívit stodolu manželů Nesvadbových, která je domovem početného stáda oveček. Měli jsme radost, že v době naší návštěvy již byla ve stodole i malá jehňátka a my si mohli jedno z nich pohladit. Moc děkujeme za vstřícnost a ochotu manželům Nesvadbovým.

V pátek 25. 3. jsme k Jizeře vynesli paní zimu Moranu. Počasí nás nalákalo na krásné dny a kalendář ukazoval, že jaro už je neodkladně tu. Ale paní zima nám dala najevo, že se u nás ještě chvíli zdrží. Zachytlá se za kámen a ne a ne se vydat dál po proudu řeky. Po nějakou dobu jsme pak byli

svědky toho, jak se zima s jarem přetahují o svou nadvládu. Až po několika dnech jsme zjistili, že se Morana již vydala na dalekou cestu. Na shledanou paní zimo. Až přijde opět tvůj čas, budeme se na tebe těšit a radostně tě vyhlížet.

Poslední březnový den jsme využili k návštěvě místní knihovny. A protože se tato nachází až nahoře u ZŠ, kulíšci opět využili ochotu pana Klikorky a vyvezli se nahoru hasičským autem. V knihovně jsme se od paní Višňákové dozvěděli, jakým způsobem se vypůjčují knížky v knihovně, a celou knihovnu jsme si pečlivě prohlédli. Našli jsme v ní spoustu známých knih, a dokonce jsme objevili i knížku s ponikelskou bábou kořenářkou. Z příjemného prostředí knihovny jsme si odnášeli nejen duševní bohatství, ale i tašku jablíček a čokolád, kterou nás obdarila milá paní Višňáková. Moc jí za vše děkujeme. Víme, že s námi měla práci navíc, věnovala nám část svého času a ještě na nás pamatovala s milým proviantem.

V jarních měsících došlo v naší mateřské škole ke dvěma setkáním ředitelů a vedoucích učitelů mateřských škol a zástupců středního článku ministerstva školství. Důvodem této neobvyklé návštěvy bylo naše vybavení digitální technikou. Část zvědálek jim ochotně předvedla, jak zvládneme při výuce využívat dotykový tablet, elektronickou včelu Bee Bot, mikroskop propojený přes notebook a další vymoženosti techniky, které se v naší MŠ nacházejí.

„HODNĚ-LI V DUBNU VÍTR DUJE, STODOLA SE NAPLŇUJE“

S počátkem měsíce dubna nastaly velké velikonoční přípravy. Těšili jsme se, že si konečně po dvou letech užijeme Velikonoce se vším, co k nim patří.

V úterý 5. dubna se konala ve školce velká sešlost. Přišli za námi ti, kteří s námi rádi vyrábějí, abychom si vytvořili rozličné velikonoční dekorace, zasedli obilí, upletli pomlázky atd. Někteří s námi tvořili již poněkolkáté, někdo za námi přišel poprvé. Bez rozdílu všem pak patří velké díky: za přípravu materiálu, za čas a v neposlední řadě i za trpělivost s námi malými. Paní

Škola a školka

Pičmanová, Valdmanová, Havlíčková, Vágnerová, Scholzová, Hájková a pane Šedý a Janato, DĚKUJEME VÁM!!! Snad i vám všem bylo mezi námi dobře a zase někdy přijmete naše pozvání ke společné práci.

Hned ve čtvrtek 7. dubna za námi zavítala agentura Veronika s programem STAROČESKÉ VELIKONOCE. Osvětlili nám křesťanský původ Velikonoc a některé zvyklosti vážící se k tomuto jarnímu svátku. Také jsme s překvapením zjistili, že jsme paní zimu poslali po vodě příliš brzo. Proto se jí od nás ještě nechtělo.

22. 4. nám kalendář připomněl, že naše Země slaví svátek. Chtěli jsme ji v tento den nějak potěšit, a tak jsme uklidili od odpadků okolí naší školky na Keříku, kam si rádi chodíváme hrát.

V samotném závěru měsíce dubna nastal čas na probuzení zahrádky. Osvědčilo se nám nebýt na to sami, a tak jsme si na pomoc pozvali naše nejbližší. Letos naše zahrádka potřebovala pouze zbavit starého listí, které ji hyzdilo, ostrážit vrbový plůtek a růže a už se mohlo opékat. Nebyly to však vuřtíky, které by se nabízely k prvnímu opékání. Šli jsme do něčeho netradičtějšího, avšak jednou již vyzkoušeného. Upekli jsme si hady z kynutého těsta. Mohli jsme volit ze dvou druhů. Jedno těsto bylo bylinkové a druhé skořicové. Umm, to byla dobrota!

Čeká nás poslední fáze školního roku. Těšíme se, že ji budeme moci po dlouhé odluce zakončit pohádkově. Tímto jsou všichni naši příznivci již teď srdečně zváni.

■ Lidmila Boháčová, MŠ Poniklá

Obnova sokolského parku, Poniklá – Naučná stezka „Na Vršku“

Tento projekt je spolufinancován Státním fondem
životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra
životního prostředí

Celkové způsobilé výdaje: 2 302 142,56 Kč
Výše příspěvku SFŽP ČR: 1 956 821,17 Kč
Výše příspěvku žadatele: 345 321,49 Kč

www.sfzp.cz

www.mzp.cz

Ponikelská obecní knihovna Vás zve
na II. literárně čajový dýchánek

0 páté s...

Jeromem Klapkou Jeromem

**v neděli 15. května
od 17.00 v knihovně**

Pro příjemnou sváteční zahálku
popijeme dobrý anglický čaj
a ponoříme se do humorně
laděných úryvků
z pera skutečného mistra
suchého anglického humoru.

účinkují Tomáš Hájek, Marta Kolmanová,
Jaroslav Paldus a Hana Šimůnková

vstup zdarma

PEDIKÚRA U VÁS DOMA

Nabízím:

- ✿ diagnostiku nohou
- ✿ relaxační koupel
- ✿ precizní oštrůvání nehtů
- ✿ ošetření otlaků a zrohovatělé kůže
- ✿ vyhlazení nehtů a chodidel
přístrojovou bruskou
- ✿ peeling a masáž chodidel

Ludmila Křivancová,
Studenec

Volejte: +420 777 486 096
Těším se na Vás!

V OBRAZE
Vím, co se děje

**AKTUÁLNÍ
INFORMACE OD NÁS**
PŘÍMO VE VAŠEM TELEFONU

Pomocí mobilní aplikace V OBRAZE
budete mít vždy a jednoduše
aktuální informace.

Jaké informace v aplikaci najdete?

- nejaktuálnější zprávy
- pozvánky na akce
- dokumenty zveřejněné na úřední desce
- fotografie z dění u nás a v našem okolí
- formuláře

Pomocí filtrů si zvolíte,
jaké informace chcete dostávat.

Výroční zpráva SDH a JSDH Poniklá za rok 2021

Náš sbor měl k 1. 1. 2022 celkem 189 členů, z toho 36 dětí do 18 let. Ještě to rozdělíme na 77 sester a 112 bratrů. V uplynulém roce jsme se rozloučili s paní Jaroslavou Červinkovou.

Přes všechna omezení byl sbor v roce 2021 činný

I rok 2021 byl opět poznamenaný velkým počtem různých omezení a zákazů z důvodu pandemie Covid-19. Během roku to vyšlo pouze na 5 výbořových schůzích a 1 členskou hromádku. Výroční valnou hromadu, kterou pořádáme tradičně hned na začátku roku, jsme bohužel nestihli.

Zrekonstruovali jsme sociální zařízení restaurace U Floriána

Jedno z nařízení uzavřelo také restaurace a to byl pro nás impuls k rekonstrukci WC a předělání přičky mezi schodištěm, prostorem před sálem a WC v restauraci U Floriána. Brigádně se osekala dlažba, obklady a průběžně se vše vynášelo a odváželo. Poté již nastoupili řemeslníci. Vodu a topení měl na starosti Miloš Holubec, elektriků natahal Pavel Klikorka a zednické práce Josef Dolejší. Úklid už zase proběhl brigádně. Ještě chybějí dodělat drobnosti. V současné době to není snadné, protože kvůli rozmanitosti pracovní doby a karantén bývá těžké, aby se domluvili dva lidé, natož pět. Zároveň bylo nutné nechat trochu vzpamatovat účet, na kterém bylo v jednu chvíli necelých 20 tisíc a cca 40 bude nutné ještě zainvestovat. I tak se na to budeme muset vrhnout v nejbližších týdnech, ať si můžeme tuhle akci odškrtnout. Celá akce už přišla na více než 325 tis. Kč. Na tuto částku nám přispěla obec částkou 180 368 Kč, za což moc děkujeme. I tak to bude téměř 200 tisíc z naší pokladny.

Chtěl bych moc poděkovat za jakoukoliv pomoc na dané rekonstrukci sociálního zařízení pro restauraci.

Větší či menší úspěchy v průběhu roku

Další akce jsme si naplánovali na květen. Jednalo se o svátek sv. Floriána s posezením v hasičské garáži, ale

ta byla zrušená. Jak jinak než Covid. Povedlo se aspoň položit věnec k Pomníku padlých 7. května v omezeném počtu z řad výboru.

23. května se už ale akce povedla. Jednalo se o okresní soutěž družstev dorostu a jednotlivců. V kategorii středních jednotlivkyň nás reprezentovala **Sára Kunertová**, která obsadila pěkné 3. místo a postoupila do krajského kola. To se konalo 12. června také u nás. Tam se Sáře dařilo ještě lépe a to znamenalo 2. místo. Děkujeme za vzornou reprezentaci Sáře a všem, kteří s těmito soutěžemi pomohli.

Ještě větší rozvolnění přišlo na prázdniny. Rychle se rozhodlo, že opět uspořádáme alespoň poutní zábava a nedělní doprodej. Celá akce je již tradičně velmi náročná na čas, takže tu se budu opakovat. Standardně hlavní příprava začíná v pátek odpoledne stavěním stanu a přípravou hasičárny, v sobotu příprava těsta na sejkory, doladění některých drobností a dlouhá noční akce. Pak je tu nedělní prodej a v pondělí ještě vše uklidit. Všem, kteří se na organizaci a průběhu celé akce podíleli, patří velké poděkování, protože o víkendu, kdy všichni vyrazí na pouť a za zábavou, tak oni se o tu zábavu právě starají. Výdělek necelých deset tisíc byl slušnou odměnou za tu spoustu hodin. Moc děkujeme!

Sbírali jsme úspěchy i v požárním sportu

V době rozvolnění se uskutečnilo i několik pohárovek. Po soutěžní stránce si tak některá děvčata zlepšila náladu alespoň pár soutěžemi v útoku a ve stovkách. Ve stovkách se **Danča Butulová** probojovala na malé MR, které se konalo v Ostravě 21. srpna 2021, kde se dostala až do semifinále. Časem 17:12 s obsadila krásné 4. místo. Soutěžila i další děvčata, která s námi soutěží v postupovkách, ty se ale přihlásily za své mateřské sbory.

Danča se krom našich závodů podívala i na MS v Kazachstánu ve městě Karaganda (ve dnech 30. 8. až 6. 9. 2021). Holčák se dařilo, sice asi ne všem dle představ, ale i tak to dalo na nádherné 3. místo v celkovém hodnocení a k tomu si ještě Danča přivezla

medaili za nejlepší požární útok, tedy zlatou. Danče moc děkujeme za super reprezentaci našeho sboru!

Střípky z činnosti, které nemůžeme opomenout

- Samozřejmostí je návštěva našich členů na jejich kulatá výročí. I tady kvůli Covidu došlo k některým omezením v návštěvách, za což se moc omlouváme.
- Poděkování patří našim časoměřičům, kteří vše přesně změří a vytisknou. Jsou to: Zdeněk Janeček, Pepa Myška, Ota Krause a Věrka Butulová.
- Každoročně se pořádá i pár brigád. Týkají se vyčištění nádrží, svozu šrotu, údržby okolí dráhy a okolí hasičárny, oprav překážek atd.
- Ani v loňském roce nám na Silvestra nepřála celková situace, kdy nás Covid nenechal uspořádat Silvestrovskou oslavu, a tak se rozloučit se starým rokem musel každý po svém.

Snad už rok 2022 bude po Covidové stránce pro nás klidnější a vše se bude vracet do původních kolejí.

Moc děkuji všem za jakoukoliv pomoc na všech akcích, které sbor pořádá, díky vám tento spolek funguje a je toho tolik za NÁMI vidět.

Výjezdová jednotka se účastnila 21 výjezdů

Jednotka má 19 členů a i zde pokračovala značná omezení a nařízení. Stejně jako v předešlém roce, tak i v tomto roce probíhala složitě školení, cvičení, kondiční jízdy, ale i samotné zásahy. Vše muselo probíhat v rouškách nebo maskách a vše, pokud to šlo, tak s minimálním kontaktem mezi jednotlivými jednotkami. I přes tato omezení je nutné školení provést, protože bez školení, údržby materiálu

a techniky to nejde. Jezdí se technické kontroly atd.

V roce 2021 vyjela jednotka k 21 událostem (z toho třeba jedna, při které se vyplnila výstraha meteorologů a my během jednoho výjezdu a cca tři hodin od 22:09 až do 01:08 rozřezali 17 stromů).

Rozdělení dle typu události: 11× technická pomoc (popadané stromy, vyhledávání osob atd.), 5× požár, 2× únik ropných produktů, 1× ostatní pomoc (snesení pacienta) a 2× prověřovací cvičení.

Výjezdů se zúčastnili: Tomáš Klikorka 19×, Ondra Doležal 15×, Ondra Skalský 14×, Standa Čurda 13×, Tomáš Nosek 10×, Pavel Kraus a Jiří Jindřišek 5×, Honza Skalský, Láďa Čurda a Jarda Hrbáček 4×, Miloš Holubec st. 3×, Jiří Čurda, Petr Hájek a Víťa Holubec 1×. Dále v jednotce jsou ještě Miloš Holubec ml., Zdeněk Krause, Honza Jindřišek, Vláďa Janata a Jakub Jirouš.

Pomáhali jsme v Mikulčicích po tornádu

Jeden delší zásah se týkal pomoci Moravě po zásahu tornádem, kam jsme byli vysláni společně s dalšími jednotkami z Libereckého kraje ve třetí vlně. Z Poniklé jsme odjízďeli 30. června v 23:55, abychom do Liberce dorazili před jednou hodinou ranní. Tam proběhla kontrola jednotek a jejich složení. Po prvních informacích a rozdělení do aut jsme v 02:00 hodin opustili stanici HZS Liberec a vyrazili směr Morava, přesně do obce Mikulčice. Na místo určení jsme přijeli okolo sedmé ranní. Po seznámení s denními rozkazy a krátkou snídaní jsme se po jednotkách rozjeli po Mikulčicích. Naši hlavní náplní bylo rozřezávání popadaných stromů, nebezpečných vývrátů a větví visících ze stromů. Dále rozebírání a nakládání konstrukcí na kontejnery, odklizení sutě a pomoc s pokrýváním střechy taškami.

Stravování probíhalo v místním kulturním domě a spaní bylo ve stánovém táboře, který patřil HZS Libereckého kraje.

Návrat byl naplánovaný na 4. července, kdy se mělo i rozhodnout o tom, zda pomoc Moravě bude ještě pokračovat nebo GŘ HZS akci ukončí. Po večerní poradě (3. července) nám bylo sděleno, že další vlna nepřijede a my ráno balíme kompletně celý tábor.

Po sbalení stanů, kompletního zázemí a úklidu plochy jsme začali nakládat zavazadla. Mezi jedenáctou a dvanáctou hodinou se natahovaly kontejnery a začal se řadit odřad na zpáteční cestu.

Krátce po dvanácté hodině se celý odřad HZS Libereckého kraje skládající se z deseti vozidel od velitelského vozu, cisterny, autobusu až po jeráb rozjel k domovu. Na stanici do Liberce jsme přijeli cca v 18:30 hodin. Po přeložení našich batohů a věcí jsme po 19. hodině vyrazili s mezizastávkou v Jilemnici do Poniklé. Návrat na základnu nahlášen ve 20:30 hodin. Zásahu se za JSD Poniklá zúčastnili Tomáš Nosek, Ondřej Doležal, Ondřej Skalský a Tomáš Klikorka.

Nákup nové cisterny je na dohled!

V roce 2021 se pokračovalo v přiblížování nové cisterny do naší garáže. Byla poskládána technická specifikace, kterou jsme konzultovali s okolními i vzdálenějšími jednotkami, s krajem a i s pány z ústředí. Po pár úpravách bylo vše schváleno a mohli jsme se posunout k výběrovému řízení. Výběrko vyhrála Polská firma s odnoží v Přerově za cenu něco málo přes 7 milionů (2,5 mil. půjde z fondu zábrany škod, 1 mil. přidal Liberecký kraj a největší částku 3,5 mil. doplatí obec). Po pár dotazech a upřesněních byla potvrzena výhra firmě MOTO – TRUCK CZ s. r. o. Vyhraná cisterna bude SCANIA XT P440 se zesíleným podvozkem, s trvalým pohonem 4 × 4, s automatickou převodovkou a spojovým pedálem. V současné době již máme za sebou první návštěvu ve výrobním závodě v Polsku, kde jsme ladili, co a jak by mělo vypadat. Harmonogram nám trochu nabourala krize s čipy a čekáme na podvozek, který by mohl být v průběhu května. Předávání cisterny se uskuteční snad do konce července 2022.

Defibrilátory se staly novou výbavou výjezdového vozidla

Několik členů jednotky absolvovalo školení k obsluze Automatického externího defibrilátoru (AED). Od pondělí 25. dubna 2022 od 8:00 hodin je tedy zařazená do projektu AED pro Liberecký kraj. Přístroj pro vybuzení činnosti srdce při jeho zástavě jsme převzali na školení dne 23. 4., které vedl vedoucí zdravotnického operačního střediska ZZS LK Petr Matějčka. Přístroj je umístěn ve výjezdovém vozidle. Co to znamená?

Znamená to, že na žádost ZZS LK v případě potřeby k vám bude vyslána i místní jednotka hasičů. To, že k vám jedeme, budete vědět od dispečerky, se kterou budete hovořit po telefonu. Nemusíte se bát, záchranná služba přijede vždy a v případě, že my už budeme u vás, tak oni si vše od nás přeberou.

I tak nezapomeňte vždy nejdříve volat 155, oni si vyhodnotí, zda jsou někde v okolí, nebo si vyžádají naši pomoc.

Přál bych si, aby tento přístroj byl využíván co nejméně a otevírán byl jen při kontrole funkčnosti a stavu baterie. Přeji všem hodně zdraví!

Na závěr zprávy chci poděkovat vedení obce a zastupitelstvu za velkou podporu sboru a výjezdové jednotce. Členům i nečlenům děkuji za spoustu času, který věnovali dobrovolně jak sboru, tak i jednotce při pomoci okolí a všem přeji hodně zdraví a štěstí.

■ **Tomáš Klikorka, SDH Poniklá**

Informace pro táborníky

Vážení rodiče, prarodiče, vážené děti. Tímto vás zvou na dětský tábor pořádaný SDH Poniklá a SDH Víchová. Akce je pořádána pro všechny zájemce z řad hasičské i nehasičské mládeže, místní i přespolní (6–18 let), o výjimkách rozhoduje hlavní vedoucí. K tomu, abyste se mohli rozhodnout, vám sdělujeme základní údaje o tomto táboře.

MÍSTO:

Tábořiště Dolní Bousov, vedle autokrosově trati

TERMÍN:

6. (středa) až 12. (úterý) července 2022

UBYTOVÁNÍ:

V indiánských tee-pee, zázemí tábořiště v areálu – WC, sprchy, kuchyně. Pro fanoušky latrín a polní sprchy budou k dispozici i tyto.

DOPRAVA:

Předpokládaný odjezd na tábor ve středu 6. 7. dopoledne, doprava zavezal hasičským autem.

Předpokládaný návrat z tábora vlakem, příjezd do Poniklé v úterý 12. 7. odpoledne, zavezadla přiveze hasičské auto.

CENA TÁBORA:

2.900 Kč

V ceně je zahrnuta cesta na tábor i zpět, celodenní obětavá péče o děti, ubytování, plná penze včetně svačiny a přesnídávky, pitný režim, veškeré vstupné, pohledy a známky, odměny pro děti.

Další podrobnosti budou upřesňovány v následujících měsících.

S přihláškami a případnými dotazy se obraťte na mě, a to osobně, na telefonním čísle **775 950 973** nebo na e-mailové adrese **JJirous@seznam.cz**

Míra Jirouš
SDH Poniklá

Výtvarná soutěž s Jaroslavem Skrbkem

Kabinet kerkonošské slovesnosti, z.s. se chystá v rámci letošních Tuláčkových slavností 23. září připomenout život a dílo našeho výtečného rodáka Jaroslava Skrbka. A jak jinak vzdát hold akademickému malíři a skutečnému mistru litografie, leptu i akvarelu, než výtvarnou soutěží?

Vyhlašujeme proto výtvarnou soutěž na témata:

A, PONIKELSKÉ MOTIVY (krajina, stavby...)

B, PORTRÉT (libovolná osoba nebo osoby)

Pro věkové kategorie:

1, děti (do 10 let)

2, náctiletí (do 18 let)

3, dospělí

Technika kresby nebo malby je volná, formát také. Díla je třeba odevzdat **nejpozději 9. září 2022** na OÚ (abychom stihli vytvořit katalog výstavy) s označením **jména autora, věku, kontaktu a případně ceny díla** (výstava může být prodejní, budete-li si to pro dané dílo přát. Obrazy Vám budou vráceny ihned po konci výstavy.

Nejllepší bude, když se k výtvarným počinům osmělí co nejvíce odvážných autorů. **Půjde hlavně o zábavu, a přitom ceny budou bohaté!**

Tomáš Hájek

Zdravá duše? Ve zdravém těle!

Asi jako každý člověk, který má chuť a radost ze života, i já na sebe nechávám působit svěžest tohoto nového života a to až do hloubky duše i těla.

Slavili jsme velikonoční svátky – svátky nového života, máme květen – měsíc, kdy tento život vzkvétá ke kráse a k užitku...

V jedné z překrásných velikonočních modliteb Božího lidu stojí: „Ať nám nový duchovní život prospívá ke zdraví duše i těla!“.

Všichni materialisté tvrdí, že ve zdravém těle přebývá zdravý duch. Každý však, bez rozdílu náboženství, životních postojů, poznání či vyznání, kdo se alespoň trochu věnuje svojí duši, dobře ví, že ze zdravé duše velmi rychle vykvete ke zdraví i nemocné tělo, což se o opačném postupu tak jistě tvrdit nedá.

Proto si v tomto jarním čase všímám okamžiků, kdy se ve mně i v lidech prodírá alespoň na chvíli na povrch – ať již vědomě nebo nevědomě – duše. Copak to není volání duše o životní prostor, když cestou z Harrachova – opilý stopař, který se honosí tím, že je nevěřící, za celou cestu šestkrát řekne „Ježíš Maria“ a farář ani jednou? (Proč nevolá po svojí flaše rumu, slivovice či jiného alkoholu, jimž se přece klaní a které jsou mu bytostně bližší?) Copak to není podvědomé volání člověka o vyšší pomoc – a to ve svornosti jak u materialistů tak i komunistů, když ve stavu bezmoci volají Pane Bože (proč nevolají tatíčku Lenine či soudruhu Staline nebo pane Milióne – idoly, kterým přece zasvětili svůj život). Jsou snad všichni ti, kteří ve stavu velké nouze nebo z přílišné radosti padají na kolena a zvedají ruce a obra- cejí tváře k nebi, slaboši, že se neumějí ovládat anebo je to spontánní projev mluvy duše, když nás tělo s navyklými nebo potlačovanými postupy zradí či neunes?

Proč pubertáči, kteří nevěří nikomu a ničemu a mají jen své fiktivní idoly či hvězdné superstar, když je něco uchvátí, často v nedostatku slov řeknou: To je Boží, nebo ty jsi Boží (proč nevolají po příbuznosti s danou hvězdou nebo idolem)?

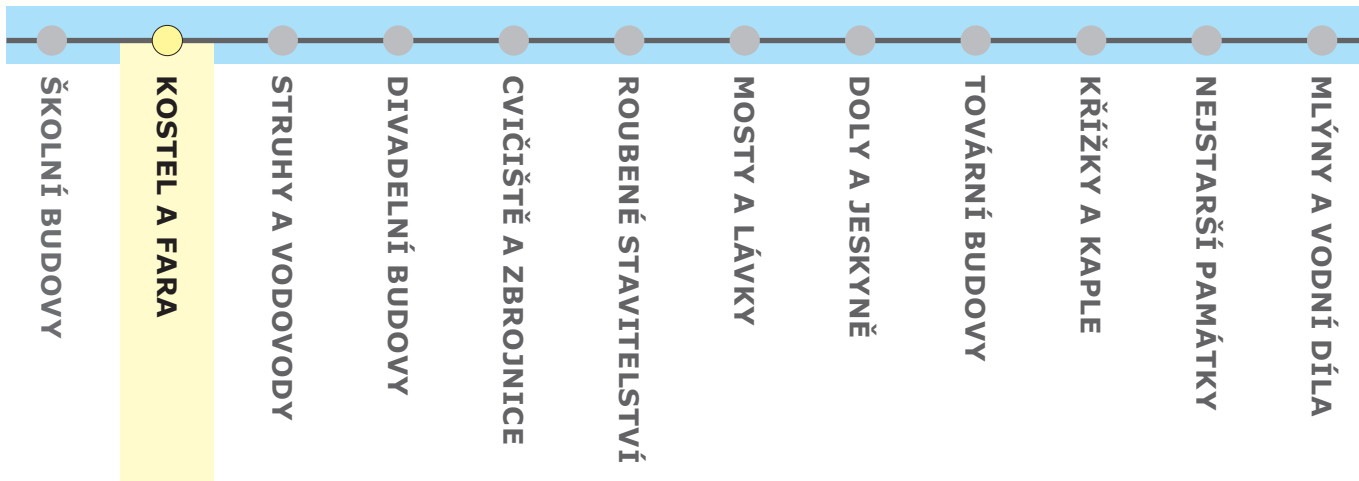
Nechci vypočítávat všechny cesty a způsoby duše, která se hlásí o svůj život – a s přibývajícím věkem s větší naléhavostí. Nemám ani potřebu se zabývat otázkou, proč člověk popírá část svého života, kterou popřít nejde. Chtěl bych jen povzbudit s novým jarem k novému životu ve větší vyrovnanosti – chcete-li harmonii mezi tělem a duší (dětský přístup) nebo duší a tělem – cestou moudrosti.

Při jarním putování pěšky, na kole, velorexem nebo autem mě vždycky přijde na mysl prorok Jeremiáš, který je velký znalec života, se svou výzvou: „Stůjte na cestách, vyhlížejte a ptejte se, která cesta je dobrá, po ní se vydejte a vaše duše nalezne klid a spočinutí.“ (Jer. 6:16). Pro ty, kterým vadí Bible – Slovo Boží, můžu nabídnout citát od Goetheho z jeho Fausta, který když se obrací k lidem, tak říká: „Což živého-li poznat a popsát zkusíš, nejdřív z toho ducha vyhnat musíš, bys všechny částice v svých rukou měl, jen pohříchu se vytratil ten duchovní tmel...“

Sebe i ty, kteří chtějí plněji a lépe žít, tedy ujišťuji, že život je moudřejší tvořit, než v něm něco popírat a bořit. Není nutné, aby se „musela hádat duše s tělem“, jak se zpívá v jedné písni. Je možné aby se duše s tělem vedli za ruku a šířili kolem sebe společně pokoj, požehnání i život. Budme vděční za lidi, které máme vedle sebe, a spěchejme je milovat a žít s nimi, protože rychle odcházejí a už se nevracejí. Děkuji pak všem, kteří krácejí se mnou, a těm kteří nechtějí, říkám – nemusíte, ale nezlobte se, že já jdu.

Požehnané nové jaro – nový život.

p. Ivo

Ponikelský kostel a fara

Při našich vlastivědných procházkách za historií ponikelských staveb dnes navštívíme stavení, kterému se po staletí dostávala ta největší možná pozornost. Chrám víry byl a je jakýmsi vesnickým „parádním pokojem“, místem, kde se koncentrují nejlepší umělecká díla a v jiných objektech nevídaná výzdoba.

Dřevěný kostel tu stál již ve 14. století

Za nejstarší historií ponikelského kostela je třeba se vypravit až do hloubi středověkého osidlování českých severních hraničních hor. Nejpozději na přelomu 13. a 14. století totiž ti nejprozíravější čeští osadníci konečně objevili výhody jižně orientovaného údolí vinoucího se podél ponikajícího potoka. Nejistíme už nikdy, kdo a kdy přesně položil první základy naší vsi, nejstarší nezpochybnitelná zmínka o místě jménem „Poniklé“ se týká soupisu far pražské diecéze porízené v letech 1344–1350, další zmínka se pak váže k roku 1352 a uvádí majitele vsi Heníka z Valdštejna. A hned k roku 1354 máme dochováno jméno nejstaršího známého obyvatele obce, faráře Martina z Poniklé. První výslovná zmínka o původním dřevěném kostelu udává letopočet 1384 a zmiňuje jeho zasvěcení sv. Mikulášovi, patronu horníků. Velice zajímavý postřeh uvádí ve své bakalářské práci pan Miloš Holubec ml., když si všímá, že v době prvních písemných zmínek o farním kostele v Poniklé (1384) jsou takto v západních Krkonoších doloženy pouze nejstarší dva, totiž ponikelský a hornostěpanický.

Baroko, pohlazení pro oko

Konec třicetileté války (zejména po dramatických událostech jejího konce) zastihuje Poniklou v bídném stavu s nevyhnutelností zásadních společenských změn. Dominantně protestantská vesnice nemá totiž v té době duchovního správce, protestantský kněz musel Poniklou opustit a katolický dojíždí jen výjimečně z Horní Branné. První obnovená katolická mše byla v Poniklé sloužena až 21. září 1658, na Matouše, od ní je pak odvozováno ponikelské posvícení. A pak se i u nás stane takový malý barokní zázrak – období, kdy se vesnice v krátké době ozdobí tím umělecky nejlepším, co v ní kdy bylo postaveno. Tak je roku 1682 za Ferdinanda Bonaventury hraběte Harracha vyzdvižen raně barokní kostel sv. Jakuba Většího, jednolodní stavba s pětibokým presbytářem a k němu z boku přistavěnou obdélnou sakristií, ovšem zatím bez věže. Původní dřevě-

Na Grauparově mapě z 18. století (která většinu objektů zachycuje jen schematicky) je podrobněji zachycen ponikelský kostel (bez věže), dřevěná zvonice uprostřed výřezu i farní areál vpravo od ní.

Na historické fotografii pořízené kolem roku 1930 vidíme z ptačí perspektivy novou školní budovu (1927), jakož i celý ohrazený farní areál v pravém dolním rohu.

ný kostel je téhož roku zbourán, zatímco původní dřevěná zvonice je ponechána, aby svému účelu sloužila dalších 122 let. Kostelní baroko je to velmi rané, pozdně vrcholných oblin a kudrlin zatím prosté. Na skutečné rozevlátí barokního výrazu si místní farníci ještě počkají do dalšího století. Dodnes se nám z této doby zachovaly dřevěné, kolem roku 1740 pořízené, sochy sv. Vojtěcha a sv. Prokopa na hlavním oltáři a zejména skvostná socha sv. Jana Nepomuckého „vznášející se“ na konzoli nad pravou řadou kostelních lavic. (O ještě cennější kamenné soše před kostelem z roku 1750 bude řeč až jindy.) V kostele za pozornost stojí i cínová křtitelnice z roku 1722, která zaujme svým důmyslným umístěním na kamenném podstavci, kterým je dnem vzhůru obrácená masivní kamenná renesanční křtitelnice, tedy předchůdkyně oné cínové. Nový kostel již není zasvěcen sv. Mikulášovi, ale sv. Jakubovi Většímu. Tedy také (mimo jiné) patronu horníků, jehož jméno ale v kalendáři nalezneme v měsíci, který je pro poutě výrazně příjemnější. Chytré vymyšleno!

Útulný interiér je dílem 19. století

Dnešní návštěvník kostela se krom fragmentů starších děl pokochá hlavně výzdobou z 19. století. Na dřevěné kruchtě, která je nesena dvojicí kamenných pilířů, stojí historicky cenné a akusticky prvotřídní varhany z dílny slavného varhanáře Ignáce Predigera z roku 1825. Dnešní útulnost kostela je dána rozsáhlou obnovou interiéru z let 1894–1895. Dominuje jí netypická, secesí inspirovaná, ornamentální výmalba Ludvíka Nejedlého. V lunetách nad okny najdeme vyobrazení světců, vítěznému oblouku dominuje medailon s Ježíšem Kristem. Součástí úprav bylo i pořízení nových kostelních lavic, kazatelny, nových oken a obnova oltářů částečně v neoklasicistním stylu. Na tuto výstavu přispěli četní dobrodinci z řad zámožnějších místních obyvatel, představitelů duchovní správy, významné dary poskytl majitel továrny Adolf Prelog a Jan Nepomuk hrabě Harrach. Pomoc poskytl i místní spolky, zvláště pro účely sbírky pak sezkoušel pan řídící učitel dvě „zpevná divadelní představení“.

Sv. Jan Nepomucký (kol. r. 1740) a cínová křtitelnice (1722) na renesančním podstavci – dva z uměleckých klenotů interiéru ponikelského kostela.

Až do roku 1870 byla hra na varhany povinností místních učitelů, kteří pak ale za úplatu „ze setrvačnosti“ vykonávali tuto službu až do roku 1911.

Od katolíků k protestantům a zase zpět

Poniklou od jejího vzniku zhruba tři století drželi štěpaničtí Valdštejnové, tolerantní katolíci, od nichž ji roku 1606 zakoupil s celým panstvím Václav Záruba z Hustířan. Jelikož se však Záruba z Hustířan aktivně hlásil k Jednotě bratrské, dotkly se majetkové přesuny po Bílé hoře i jeho. Novým pánem Poniklé se nakrátko roku 1632 stává katolík Albrecht z Valštejna, který však panství ještě téhož roku prodává svému švagrovi Ottovi Bedřichovi hraběti z Harrachu. Harrachové štěpanické, resp. branské panství udrželi další tři století, a nadto v roce 1701 koupí jilemnického panství scelují své državy do rozsáhlého dominia západních Krkonoš a Podkrkonoší. Tolerantní štěpaničtí Valdštejnové, člen Jednoty bratrské Záruba z Hustířan a následně opět poměrně tolerantní a násilné rekatolisaci nepřející Harrachové znamenají, že v polovině 17. století je na území naší obce zcela dominantní protestantské vyznání. To vše podpořeno podobným vývojem na sousedním jilemnickém panství (v roce 1651 jsou 3 % katolíků!) a vlivem silně protestantského Slezska. Jednoznačně prokatolická orientace státu po třicetileté válce doprovázená mohutnou církevní výstavbou a barokní zbožností v průběhu času zcela otočila konfesní poměry, takže při sčítání lidu na konci 19. století se katolíky cítí být již 93 % Ponikeláků. A jak je to dnes? To přece nikdo neví, protože naše tolerantní doba nechává otázku víry na každém z nás, a dokonce ani nemá ambici příliš sledovat, kolik lidí se hlásí k té či oné církvi. A je to tak asi dobře.

Na pohlednici z konce 19. století je dobře patrná ohradní zeď kolem hřbitova, který obklopoval kostel až do roku 1907, kdy byl zrušen. Nový hřbitov byl založen již roku 1772 a svého času měl různá oddělení pro katolíky i protestanty.

Secesní malba (resp. její část na valených obloucích presbyteria a hlavní lodi) byla pečlivě restaurována roku 1995 a je jedním z určujících znaků interiéru našeho kostela. Na dodnes zachovaných částech malby Ludvíka Nejedlyho z Nové Paky nalézáme v lunetách nad okny sv. Wolfganga, sv. Anežku Českou, sv. Josefa, sv. Jiřího, sv. Víta a sv. Zikmunda. Mohutnému vítěznému oblouku dominuje medailon s Ježíšem Kristem. Hlavní oltářní obraz zobrazuje sv. Jakuba Většího, patrona poutníků, bojovníků, dělníků, kloboučníků, lékárníků a hlavně horníků, což se u nás hodilo po staletí.

Farní areál, ze kterého mnoho nezbylo

Na tápání zvědavých turistů hledajících faru (začasté ji tuší v krámku „Nad věcí“) máme poněkud smutnou odpověď, že pěkná barokní fara u nás stávala od roku 1722 do roku 1894, leč zachovalo se nám po ní jen nemnoho fotografií a místní název „za farou“. Farní role zaujímá rovinu na mírném návrší nad kostelem. Je to lokalita, o které někteří badatelé spekulují jako o možném umístění někdejšího (nedoloženého) středověkého panského dvora. Samotná budova fary stála v místě dnešního parkoviště uvnitř většího oploceného areálu se stodolou, zahradou a sadem. Po společenských změnách v 50. letech 20. století byla nejprve ubourána levá část (z pohledu od návsi) opuštěné fary a po dalších třech desítkách let chátrání byl v roce 1984 stržen i zbytek budovy. Poslední část fary, klenutý sklep, se propadl a byl zasypán v souvislosti se stavbou nynějšího parkoviště. Z celého areálu tak jako němí svědkové do dnešních dní zůstávají jen dva pilíře po farní stodole a zbytek farní zdi (tvořící stěnu objektu obecní čtyř směrem k návsi). To by se Alois Tomáš Raimund hrabě Harrach asi divil...

Kolem roku 1960 již nebyla fara, sloužící dočasně i jako sklad JZD, v dobré kondici.

Zvonů hlahol velebný

Nejstarší ponikelskou památkou, kterou umíme přesně datovat, je velikostně prostřední ze tří hlavních dnešních zvonů. Odlit byl již roku 1555 nákladem Jana z Valdštejna, aby zvonil „Buohu vssemohuczemu a nebeské hryssy“ a zavěšen byl původně ještě na dřevěné zvonici, která stávala v louce nad dnešní návší (tedy v prostoru mezi dnešním kostelem a farou). V 17. století se počet zvonů rozrostl na tři, když roku 1601 Adam mladší z Valdštejna daroval kostelu největší zvon o výšce 0,81 m a průměru 1,08 m s nápisem „Pokřikujte Hospodinu všichni obyvatelé země, služte Hospodinu s veselím“. Kompletní sbírku zvonů pak doplnil Václav mladší Záruba z Hustířan roku 1623 nejmenším zvonem s nápisem „Volej, nepřestávej, jako trouba povyš hlasu, zvěstuj lidu mému mrzkosti jich.“ Dřevěná zvonice sloužila až do roku 1804, kdy byla ke kostelu při-

Rekvizice přežil pouze (dnes díky tomu mimořádně cenný) nejstarší zvon z roku 1555, který je na obrázku vzadu. A abychom nezapomněli, potravou pro hutě se nestal ani sanktusový zvonek z roku 1888, neboť ten má ve válkách vůbec hodně práce.

stavěna čtyřboká kamenná věž. Její podoba je výsledkem kompromisu způsobeného nedostatkem financí. Věž tak byla provizorně a jen „dočasně“ zakončena jednoduchou střechou bez bání jen těsně nad hlavním hřebenem kostelní lodi. Tak tak, že se na ni vešel severní ciferník souběžně instalovaných věžních hodin. Není pak bez zajímavosti, že během sbírek na obnovu kostelního interiéru na konci 19. století se ozývaly i hlasy občanů, které říkaly, že by bývali raději přispěli na dostavbu věže... Oba mladší zvony podlely za první války rekvizici a přetavení na zbrojní materiál (v první vlně se měly rekvírovat cca 2/3 všech zvonů, chráněny byly jen zvony vyrobené před rokem 1600). Za první republiky byly oba zničené zvony obnoveny, aby opět za války druhé padly ve prospěch Říše. Přesto je dnes na věži opět trojice zvonů, neboť v letech 1982 a 1986 byly pořízeny chybějící dva zvony u vynikajícího českého zvonáře pana Petra Rudolfa Manouška. A tím nám zazvonil zvonec a našeho povídání o kostele a faře je konec.

■ **Pro zpravodaj připravil Tomáš Hájek**

Hlavní prameny: Miloš Holubec ml.: „Historie farnosti Poniklá na přelomu 19. a 20. stol.“; Oldřich Peterka: „Pamětní listy obce Poniklá“; Jan Luštinec, Jiří Louda: „Církevní památky Krkonoš, farní kronika“

Hodinový stroj tiká díky obětavé péči pana Zdeňka Jirouše dodnes a díky důmyslnému zařízení otáčí ručičkami na všech čtyřech cifernících.

Po roce 1935 pořízená fotografie kostela zachycuje stav, kdy šindel na věži byl již nahrazen plechem, ostatní střechy ale zatím ne. Na fotografii je také patrné, jak věž ve své kompromisní (nikdy nedokončené) podobě jen tak tak překonává hřeben hlavní lodi – bylo to o ciferník! V pozadí jsou pak patrné zatím nezalesněné vrchy nad tehdy samostatnou Přívlakou, odkud však věřící docházeli do Roprachtic.

Nejvýznačnějším ponikelským rodákem na poli církevní hierarchie byl jistě **Jan Alexius Rychlovský**, světitel biskup pražský. Druhorozený syn ponikelského kantora Václava Rychlovského platil ve své době za největšího českého kazatele. Jeho sváteční, nedělní a příležitostná kázání vyšla opakovaně tiskem a bylo z nich prokazatelně opakova-

ně čerpáno i ponikelskými faráři. Janu Rychlovskému je připisována i zásluha o záchranu skvostného barokního náhrobku sv. Jana Nepomuckého v chrámu sv. Víta. Stříbrná památka vysoké umělecké hodnoty z let 1733–1736 měla být roztavena v těžkých časech svárů s Napoleonomým francouzským císařstvím, svému nešťastnému osudu ale nakonec ušla.

Jan Rychlovský se narodil 24. prosince 1752 jako druhorozený syn ponikelského učitele Václava Rychlovského a jeho ženy Barbory. Mladý Jan vynikal od mládí vysokým intelektem i hudebním nadáním. Po školních letech v Poniklé pokračoval ve vzdělávání na jezuitském gymnasiu v Jičíně, aby pak po vzoru svého otce nastoupil dráhu vesnického učitele ve Věstarech. Touha po vyšším vzdělání a kněžské dráze jej záhy zavedla do Prahy, kde coby varhaník kláštera Theatinů na Malé straně zároveň studoval teologii a roku 1776 byl vysvěcen na kněžství. Dalších 19 let pak coby kaplan a později farář působil na Opočensku, přičemž po několik let spravoval i úřad vikáře a školního dozorce. Pro nevšední řečnické schopnosti byl Jan Rychlovský roku 1796 povolán za kanovníka a českého kazatele do hlavního zemského chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Po dalších studiích získal roku 1807 titul doktora teologie. Téhož roku pak dosáhl také profesního vrcholu, když jej tehdejší arcibiskup pražský kníže Salm zvolil za svého suffragana a papež Pius VII. jmenoval biskupem Termienským. Jan Alexius Rychlovský skonal ve věku 59 let 26. července 1811 na „horkou nemoc“ (snad tyfus) a je pohřben v kryptě hřbitovní kaple v Úněticích u Prahy.

Poklady z Preložky II.

Ve druhé várce fotek z okolí Preložky defilují před objektivem pana Vladimíra Bordeho skvostní střevlíci, tesaříci a svižníci. To je krása!

svižník polní

svižník zvrhlý

střevlík měděný

střevlík zlatolesklý

tesařík čtveropásý

tesařík pižmový

tesařík skvrnitý

tesařík úzkoštíty

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

Do kraje pod Žalým za nejvýznamnějším krkonošským autorem, lyžařem a portrétistou Vrchlického a tvůrcem Podmraku

Zjara bývají svahy Krkonoš ještě zasypány sněhem, jižní strana hor spadající k Jilemnici a Vrchlabí však za hezkého počasí nabízí svou přívětivější tvář. Putování ostatně začneme zcela pod horami, v Horní Branné u Vrchlabí, v níž se narodil **Josef Šír** (7. ledna 1859 – 8. května 1920, Příchovice), asi nejvýznamnější krkonošský autor. Po vystudování učitelského ústavu v Jičíně vystřídal několik působišť v Podkrkonoší (mj. Roztoky u Semil či Stará Ves u Vysokého nad Jizerou), do něhož zasadil děj povídek a románů, např. **Horské prameny: povídky a obrázky z Krkonoš** (1904), **Robotou života: povídky** (1905), **Msta** (1911, z Jilemnice), **Z hor** (2013), **Pašerák a jiné obrázky z hor** (1913), **Štvanice: dva obrazy z Krkonoš** (1919), **Povídky z Krkonoš I a II** (1932), **V horské škole** (1934), **V mlhách** (1936), **Na pobytí** (1940), **Hory za války** (1945) a **Cesta k člověku. Povídky z Krkonoš** (2020). Je též autorem dramatu **Nevěsta: dramatický obraz z vesnického života z Podkrkonoší o 3 dějstvích** (1934) a **Tkalci: drama ze života krkonošského lidu ve třech jednáních s proměnou** (1934). Z Branné se vydáme na vrch Přední Žalý s rozhlednou, o kterém Šír také často psal.

HORSKÉ PRAMENY: POVÍDKY A OBRÁZKY Z KRKONOŠ V SOUBOJI SVĚTLA

Josef Šír

V bělostném rouchu vypíná se nad modrými lesy vážné horstvo. Prořídými, přišedivými lesy jest místem proloženo, a holé téměř jeho jest jemně rozbrázděno a vystíněno.

Nad horami klene se jasné nebe, a ony hledí tak chladně, tak smutně a mlčelivě koldokola do usměvavé přírody...

Krkonoše!

...

Hory v nížině vypadaly jako obrovské, lesklými šupinami pokryté obludy, mající na hřbetech i na bocích černé, roztřepané ploutve.

...

Dole mezi strakatými lány krčily se dědinky víc a více do hustého loubí, jen šedá Jilemnice leskla se mezi lesy a zelenými pruhy, bez obavy a bez ostychu nastavujíc obnaženou, břidlicovou šiji svoji nebi vstříc. Pod zamračeným Černým kopcem leželo ve strakaté, široce rozložené, kostkované sukni město Vrchlabí, obstoupeno jsouc mnoha komíny.

Každý měsíc zveřejníme nový výlet za zajímavými literárními osudy a památkami našeho kraje.

Informace a podklady ke každé vycházce včetně mapy s trasou výletu naleznete vždy na našich webových stránkách a sociálních sítích. Vydejte se s námi odkrýt literární stopy v našem kraji!

www.kvkli.cz

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

U Machovčiny chalupy seděli na lavičce v neděli k večeru Malínský, Havlíček a Jirouš. Později trousili se též ostatní duchověrci.

Po cestách s vrchu Žalého ubíralo se v jednotlivých tlupách mnoho výletníků: šli z restaurace, smáli se, houkali i zpívali.

„Těm je veselo! Každou neděli jich je plno, jako procesí!“ prohodil Jirouš.

„Inu, ať se radujou!“ mínil Malínský. „Však to máme dnes první neděli, co je trošku teplíčko, pořád foukaly studený větry.“

„Na Kotli byl ještě předešlou neděli sníh!“ prohodil Havlíček.

„Tak se lidi podvejme!“ divil se Malínský. „A už je po svatém Jánů!“

„Ve Sněžných Jamách je sníh po celý rok!“ vypravoval Jirouš.

„Tys tam byl?“ ptal se Malínský.

„Bodejt' ne! Až dole jsem byl, všechno jsem prolezl! Taky na Sněžce jsem byl. Je tam podívání! Cesty jako na stole, a všude plno pánů a paniček, většinou samí Pražáci. Vy jste tam nebyl?“

„Já?“ opáčil otázku Malínský. „Já jsem nebyl ještě ani na Žalém, a je to tu u samý huby říkajec.“

„Ale jděte, nepovídejte! Lidé sem jdou zdaleka, a vy se tam ani nepodíváte! Toť máte zrovna hřích.“

„Inu ať mám nebo nemám, když jsem tam nebyl, tak jsem tam nebyl. Ono se ti řekne – ale kdy mám jít? V neděli letím se šátkama, anebo jdu-li v sobotu, v neděli mě bolely nohy, a tak si radš zajdu někde blízko do háje. A kdybych tam lined vyšel, co mně to bude platný? Na věž bych stejně nemoh, protože se za to musí platit.“

„Inu šesták by vás přec nezabil!“

Ještě než vyrazíme na Žalý, vzpomeneme v Branné na zdejší pobyt autora patřícího ke skupině České moderny, **Josefa Karla Šlejha** (17. října 1864, Stará Paka – 3. září 1914, Praha), představitele naturalismu, narozeného a působícího jen těsně za hranicí Libereckého kraje. Kvůli neshodám

mezi rodiči byl vychováván babičkou, mlynářkou v Dolní Branné. V roce 1892 se s manželkou a dětmi odstěhoval k rodičům do Staré Paky, kde vzbudil pobouření občanů povídkou *Sezima*. Po konfliktu se rodina v roce 1895 usídlila na zděděném statku v Dolní Kalné, na němž se pokoušel hospodařit. Finanční neúspěch a rozpory mezi manželi vedly k rozvodu manželství a odchodu ze statku. Celoživotní problémy se promítly i do jeho výrazné pesimistické tvorby, typické děsivými detaily, konflikty, zlobou a smrtí jako jediným východiskem, život na vesnici je v ní líčen v těch nejhorších barvách. Dolní Kalná se tak stala předobrazem dějiště zejména románů **Lípa** (1908, Šlejhar píše o vsi Jistebnice) a **Vraždění** (1910), v němž si lidé na vesnici navzájem znepřijemňují život. Nejznámějším dílem se stala kniha o týraném dítěti **Kuře melancholik** (1889). Šlejharovo jméno nese ulice v Nové Pace, v níž je i pamětní deska na místě, kde stával Šlejharův rodný dům.

Pod Žalým leží Benecko, v němž často pobýval od roku 1908 **Jaroslav Vrchlický** (17. února 1853, Louny – 9. září 1912, Domažlice) v tzv. Hronově na chalupě č. p. 67 malíře a lyžaře Františka Karla Hrona (3. prosince 1874, Praha – 31. března 1928, Praha). Ten Vrchlického v roce 1907 portrétoval a jeho manželka pocházela z Jilemnice. Vrchlický navštívil také Labský vodopád a Kozí hřbety, jak píše i v dopisech sebraných v knize *Své milence. Písně Viviany. Listy a básně pro Justýnu Vondroušovou*. V dopise ze 7. 12. 1905 nalezneme dokonce báseň začínající veršem: „Ty přijdeš jako Sněžka božské lásky...“

Přes Horní Štěpanice se zříceninou hradu a Křížlice dojdeme do Víchovské Lhoty. Zde se narodil **František Kaván** (10. září 1866 – 16. prosince 1941, Libuň), významný český malíř-krajinář, básník a překladatel z ruštiny. Školu navštěvoval v Křížlicích a gymnázium v Hradci Králové, v roce 1889 začal studovat malířství na pražské Akademii v krajinářském ate-

Literární putování

Libereckým krajem

Krajská
vědecká
knihovna
v Liberci

liéru u Julia Mařáka. Výrazný přechod v Kavánově životě znamenal přesídlení do Železnice, kde pobýval mezi lety 1900 a 1904. Byla to doba šťastná, znamenající zlepšení existenčních podmínek. V roce 1900 získal diplom a zlatou medaili na Světové výstavě v Paříži za obraz *Podmrak*, který vytvořil roku 1894 ve své rodné vsi. Nějaký čas žil v Nové Vsi nad Popelkou. V roce 1902 vyšla Kavánovi sbírka Tolstého povídek přeložených do krkonošského nářečí s názvem *Poudačky. Nářečím z nad Jilemnice přeložil Kavánů František*. V roce 1922 se přestěhoval do Libuně, kde měl konstantní přísun objednávek, jeden z jeho posledních obrazů

jsou *Malé Krkonoše*, který namaloval po zabrání Sudet a vytvoření Protektorátu Čechy a Morava. Pochován je v rodinné hrobce v Libuni. Na náhrobku je umístěna busta od sochaře Karla Pešaty. Ulice s jeho jménem jsou v Lomnici n. P., Jilemnici, Vrchlabí, Turnově, památník v Libuni, Naučná minizekka Zarostlá místa Kavánových obrazů v Jestřabí v K. Regionu se týká jeho báseň *Na Labské louce*, v dalších zmiňuje hory obecně (*Na jarním výsluní: Sněžný vrchol...*, *Jarní svítání*, *Podhorskou osadou* ad.), viz kniha ***Přesýpání nálad. Básně a eseje z konce století*** (1989).

Marek Sekyra

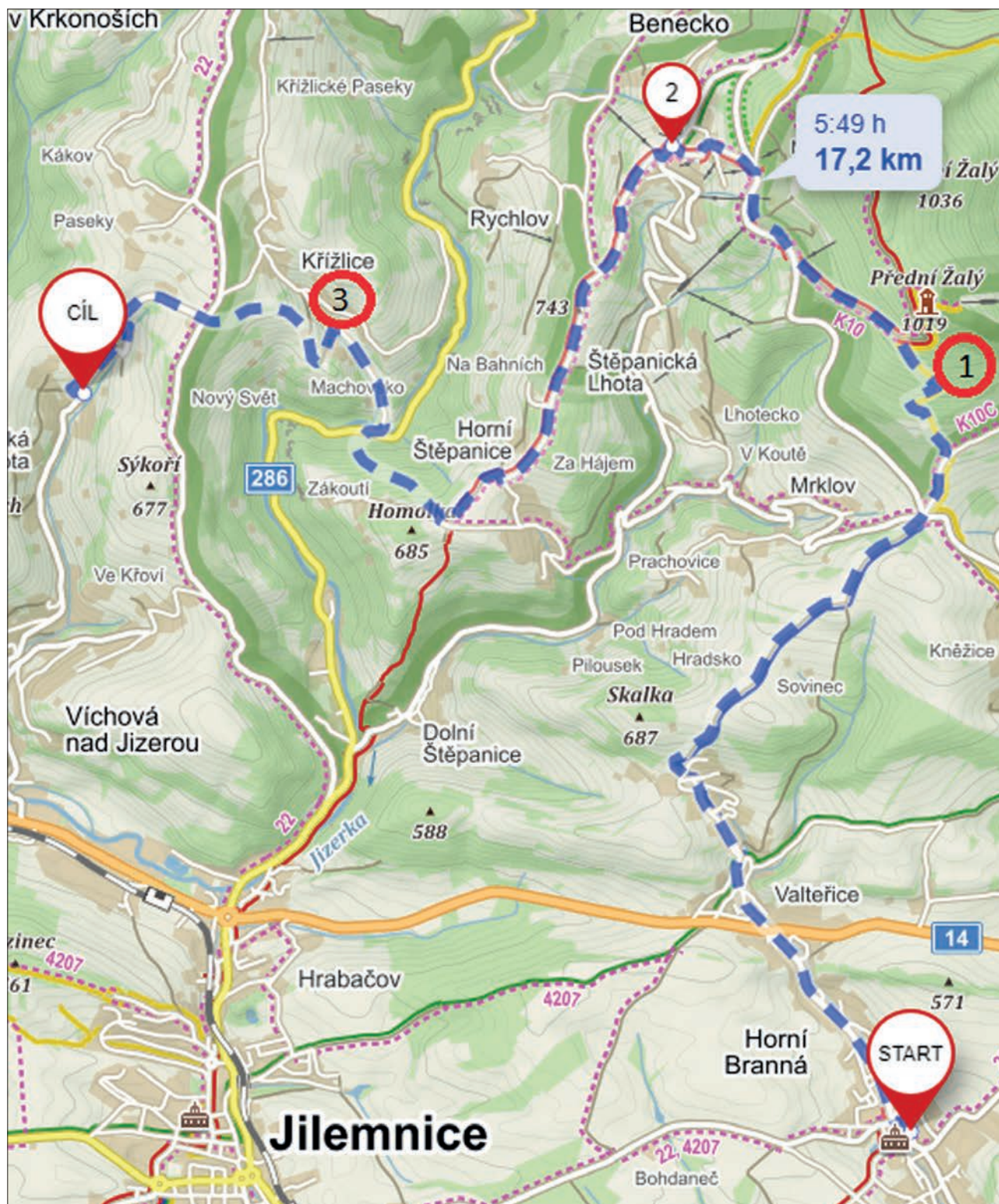
NA LABSKÉ LOUCE

František Kaván

*V rašelném ostržic pažitě,
ve spoustách křovisek jako drn hustých
tmavá kleč plazí se po rovinách pustých,
staletí vzdorná k zimám zarytě;
pahýlu čnějí kosti vybělené,
sever se po horách zuřivě žene,
do černa hnědá se jezírka voda.
Zrak se těšil tak na velké kamenné stráně –
nezřít jich. Škoda!
Mračna v letu se chytají kleči a pláně.*

Výletní mapa

- **Start** – Horní Branná – rodiště J. Šíra, působíště J. K. Šlejhara
- **1)** – Přední Žalý – dějiště děl J. Šíra, rozhledna
- **2)** – Benecko – působíště F. K. Hrona, pobyty J. Vrchlického
- **3)** – Horní Štěpanice – zřícenina hradu / Křížlice – působíště F. Kavána
- **Cíl** – Víchovska Lhota – rodiště F. Kavána

Jarní novinky v Krkonoších

Naše Krkonoše Podcast

Pusťte si Krkonoše do ucha! Připomeňte si jejich přírodní, historické i kulturní dědictví prostřednictvím zajímavých hostů, kteří by za naše hory dýchali. Nepochybně je plno úžasných témat, o kterých jste prozatím neslyšeli, míst, kde jste ještě nebyli, ač je máte za humny, osobností, které neznáte, i když chodí mezi vámi. Sledujte a poslouchejte Naše Krkonoše Podcast...

Kdo pro vás podcasty připravuje?

Za podcasty Naše Krkonoše stojí Destinační společnost pro turistickou oblast Krkonoše: Krkonoše – svazek měst a obcí. Průvodkyní všemi 12 díly, které prozatím plánujeme natočit, bude slovenská moderátorka Mária Maťková (@matkovamay).

Na jaké hosty se můžete těšit?

První díl podcastu věnujeme pozornost historikovi Krkonošského muzea Jiřímu Loudovi. Společně s ním odhalíme historii osídlování v Krkonoších i jeho vášně k historickému šermu. Ve druhém díle nám o životě v horách bude vyprávět Radka Mlejnková, která spolu s manželem již 16 let hospodaří a farmaří na Děčínské boudě.

Dále k vám promluví například vědec, řemeslník, starosta, fotograf či umělec... Zajímaví a jedineční lidé, kteří v Krkonoších žijí, tvoří a pracují stejně jako vy.

Kde si můžete podcasty poslechnout?

Najdete je pod názvem Naše Krkonoše Podcast v aplikaci Spotify nebo na YouTube ve formě videa z celého rozhovoru.

www.krkonoše.eu/novinka-nase-krkonoše-podcast

Muzeum lyžování Aleše Suka v Dolní Branné

Ve více než čtvrt tisíciletí staré roubence vzniklo zajímavé muzeum s muzejní kavárnou. Expozice muzea je věnována celoživotní sbírce skijáckých, sánkařských

a bruslařských artefaktů, které s láskou a zájmem pečlivě shromáždil a opečovával kantor a trenér lyžařů, místní občan – Aleš Suk.

Muzeum umožňuje náhled do vývoje zimních sportů a turistiky, představuje výrobky místních řemeslníků (kolářů, kovářů, ševců, sedlárů) jež překvapí unikátním a kouzelným provedením a připomíná podmínky, ve kterých se zrodila mimořádná sportovní vítězství ve světových pohárech, na mistrovstvích světa a zimních olympijských hrách.

Muzeum je otevřeno v sobotu, a to v čase 9:00–11:00 a 13:00–17:00. V dalších dnech a časech po domluvě na tel. 739 452 760, 606 513 155 (nejlépe SMS).

www.muzeumlyzovani.cz

Vrchlabí má svůj Poesiomat

Poesiomat je nejnovějším projektem spolku Piána na ulici, který od roku 2013 rozmísťuje piana a šachové stolky po ulicích českých měst. Jukeboxy s básněmi jsou naplněné zvukovou, hlasovou a paměťovou stopou v krajině. Od března má svůj Poesiomat i vrchlabské náměstí Míru.

Co si pod pojmem poesiomat představit? Ze železné trubky velikosti vyššího člověka je vyvedena klika, kterou si kolemjdoucí vyrobí elektrinu. Pak si zmáčknutím tlačítka zvolí jednu ze zvukových stop. Kromě četby či hudby zahlaholí pták, projede auto, zakřičí dítě. V nabídce zvukových stop je např. hovor z filmu „Hoří, má panenko“, zurkot vody Labského vodopádu, tóny Antonia Vivaldiho ze Čtvero ročních období, výňatek z knihy Marie Kubátové „Jak Trautenberg lovil v Krakonošově revíru“, recept na krkonošské kyselo Miloše Gerstnera a řada dalších záznamů, včetně medailových olympijských jízd rodaček Karolíny Erbanové a Evy Samkové. V těsné blízkosti Poesiomatu je ve velkoplošné zasklené vitrině uveden celý play list.

www.mestovrchlabi.cz

■ **Dáša Palátková a Alena Cejnarová, DMO Krkonoše – svazek měst a obcí**

Jarní výlety pod horami

Na horách zima ještě nekončí, ale v podhůří už to voní jarem. Probouzející se podkrkonošská příroda láká k výletům. Objevte spolu s námi podhorské cesty a cestičky, na kterých sníh už potkáte jen zřídka na stinných místech. Zato si užijete klid, bublání potůčků a šumění lesa.

Na Královecký Špičák, Bernartice

Příjemný čtyřhodinový výlet po místech, kde davy lidí nepotkáte, ale kouzelné přírody si užijete plnými doušky. Vydejte se přes krásné louky, které ještě po zimě odpočívají, na vrchol Královecký Špičák. Kouzelná vyhlídka a příjemné odpočinkové místo vám budou odměnou.

Po stopách bitvy u Trutnova 27. 6. 1866

Ten červnový den se pro mnohé vojáky proměnilo okolí Trutnova do slova v peklo. Do bitvy jich vyrazilo více než 60 tisíc. Kolik jich padlo, bylo zraněných, vydešených... Přímo místy bojů vás provede a na tyto a mnohé další otázky odpoví naučná stezka Den bitvy u Trutnova. Na červenec a srpen pro vás navíc Turistické informační centrum Trutnov připravuje komentované prohlídky stezky. Průvodce v dobové uniformě vás tu bude čekat ve vybrané pondělky.

Do Sklenářovického údolí na bledulky, Mladé Buky

Žlutá turistická trasa vás z Mladých Buků provede lesem až ke starému kamennému mostu přes Zlatý potok. Ten je připomínkou dnes již zaniklé obce Sklenářovice. V jarním období je doslova obrostlý bílými koberci bledulek. Spočítejte na chvíli v poklidné atmosféře lesa obklopeni toužebně očekávanými posly jara, nového začátku, nového života.

Hadí stezkou k vyhlídce, Rudník

Klikatá, necelý jeden kilometr dlouhá Hadí stezka, strmě stoupající od Obecního úřadu v Rudníku na Soví vrch, nabízí neobvyklé výhledy na část této obce a přilehlé podhůří pod Černou horou. Po cestě využijte posezení na ručně vyřezávaných lavičkách. Z Hadí vyhlídky v závěru stezky lze pokračovat buď směrem na Rudník – Leopoldov nebo k Červené výšině, odkud vede modrá turistická značka do Hostinného nebo přes Vlčice do Trutnova.

Do Horní Branné a Martinic v Krkonoších

Pohodovou vycházku začněte u hornobranského zámku. V jeho krásných podzemních prostorách doporučujeme navštívit interaktivní expozici Život pod horami (je přístupná individuálně po předchozí domluvě na tel. 734 722 632). Od zámku po

kračujte po červené „zámecké“ cestě směrem na Martinice v Krkonoších. Dovede vás k Lesnické naučné stezce U Mlejna, kterou si určitě projdíte. Cílem výletu je Železniční stanice Martinice v Krkonoších. Nejen že se odsud můžete vlakem vrátit zpět na start, zároveň je celé nádraží jedinečným areálem, který stojí za návštěvu. Více vám povypráví průvodce v místním Železničním muzeu. Pozor – je ale otevřeno pouze o víkendech, a to od května do října.

Jilemnice známá neznámá

Poznejte Jilemnici, kolébku lyžování, historické město i rodiště Jaroslava Havlíčka a Bohumila Hanče. Naučná stezka vás provede po nejzajímavějších místech města a nabídne výhledy na Krkonoše i jejich podhůří. Celá trasa je podrobně zpracována v tištěné podobě v propagačním materiálu, který získáte v Informačním centru v Jilemnici.

Všechny tyto a ještě další jarní výlety jsou podrobně rozpracovány na <https://www.krkonoše.eu/jarni-vylety-pod-horami>

■ **Alena Cejnarová, DMO Krkonoše – svazek měst a obcí**

www.krkonoše.eu
www.svazek.krkonoše.eu
www.pohadkove.krkonoše.eu
www.facebook.com/Krkonoše.eu
www.instagram.com/krkonoše.eu
https://twitter.com/Krkonoše_eu

HASIČI RADÍ OBČANŮM

Při parkování pozor na požární nástupní plochy!

Parkování zejména v centrech měst nebo na sídlištích a v jejich okolí je velký problém. Parkovacích míst je málo a počet automobilů neustále roste. V každodenním boji o místo vyhrává ten, kdo dřív přijede. Na problematiku „špatného“ parkování upozornil již v roce 2016 Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje projektem 3 metry k životu – Když jde o život, nepřeparkovat nestihnete! V roce 2019 se k projektu připojil i Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje. Projekt dlouhodobě cílí především na slušné řidiče a řidičky, kteří si neuvědomují možný dosah svého jednání při nesprávném parkování a pouze opakuji zažitý vzorec chování. Hasiči tak upozorňují na potřebu dostatečného prostoru pro průjezd mobilní požární techniky a jejího ustavení při provádění záchranných prací. S velkými problémy se opakovaně setkávají hasiči na sídlištích budovaných především v 70. a 80. letech 20. století, kde jsou nástupní plochy pro požární techniku často neoznačené a v řadě případů nepřístupné.

A co to vlastně nástupní plocha pro požární techniku je a jak se pozná?

- Nástupní plocha slouží pro ustavení požárních vozidel v takové vzdálenosti od objektu, aby bylo možné např. využití výškové techniky k záchraně ohrožených osob, případně provedení požárního zásahu z vnější strany budovy.
- Nástupní plocha musí navazovat na přístupové komunikace, mít šířku nejméně 4 m, musí být odvodněna a zpevněna. Nástupní plochu lze zatravnit nebo jiným způsobem upravit její povrch, pokud bude zajištěna její funkce.
- Nástupní plocha musí být označena dopravní značkou „Zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou „Nástupní plocha pro požární techniku“.
- Nástupní plochu je možné využít k jiným vhodným účelům, které nebudou bránit příjezdu a ustavení požárních vozidel (např. chodník pro pěší, obslužná komunikace, manipulační plocha), ale nesmí být využívána k parkování nebo odstavení vozidel.

V praxi se hasiči také často setkávají s vozidly zaparkovanými tak, že znemožňují čerpání vody z nadzemních a podzemních hydrantů. Veškeré tyto nešvary vedou k omezení podmínek pro rychlé zdołání požáru a pro záchranné práce. Než přistě zaparkujete, vzpomeňte si na tyto řádky, myslete na život svůj, svých blízkých a sousedů a pomozte správným parkováním složkám integrovaného záchranného systému při záchraně života, zdraví a majetkových hodnot. Nezapomeňte! Šťěstí přeje připraveným!

■ **Michaela Stará, HZS Libereckého kraje**

NEXT
REALITY
VRCHLABÍ

Adriana Hylmarová

+ 420 608 406 606

adriana.hylmarova@nextreality.cz

REALITY A FINANCE POD JEDNOU STŘECHOU

- VÝKUPY NEMOVITOSTÍ DO 48 HOD
- ODHADY NEMOVITOSTÍ
- PRODEJ I PRONÁJEM
- DAŇOVÉ SLUŽBY
- KOMPLETNÍ FINANČNÍ SLUŽBY

Akce květen–červen 2022

KULTURNÍ, SPOLEČENSKÉ A SPORTOVNÍ AKCE

KVĚTEN

Ne	15.	17.00	II. Literárně čajový dýchánek <i>O páté s Jeromem Klapkou Jeromem</i>	Knihovna Poniklá
So	28.	15.00	Dětský den <i>Registrace do 20. 5. 2022 na sokolskehry@seznam.cz</i>	Náves

ČERVEN

So	25.	13:00	Pohádkový les <i>(Uskuteční se, pokud bude dostatek pohádkových bytostí.)</i>	upřesníme později
----	-----	-------	--	-------------------

Tělocvičná jednota Sokol Poniklá

 zve rodiče a děti na

DĚTSKÝ DEN

v sobotu 28. 5. 2022 na návsi v Poniklé od 15 hodin

- Zahájení v 15 hodin – ukázka cvičení Minipusinek a Pusinek Sokol Poniklá
- Pro děti do 10 let (včetně) jsou připraveny soutěže a dovednostní disciplíny – poplatek za jedno dítě 50 Kč
- Volný doprovodný program
- Nejen pro rodiče od 18 do 21 hodin sousedské posezení s kapelou „Naboso“

Registrace soutěžících dětí do 20. 5. 2022 na e-mailu:
sokolskehry@seznam.cz

Do e-mailu napište celé jméno a věk dítěte.

Občerstvení zajištěno.

Přijďte si užít příjemné odpoledne.